

พระคริสตธรรมศึกษา

ดาเนียล

๑๕
ค.ม.อ.ครุ.ร.ว.ว.ร.ศ.ก.ษ.า
๖

พระคริสตธรรมศึกษา

ดาเนียล

คู่มือรวิวารศึกษา

พิมพ์โดยได้รับอนุญาตจาก

BACK TO THE BIBLE BROADCAST

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

201 ซอยศึกษาวิทยา ถนนสาทรเหนือ พระนคร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยเทอดธรรม
เลขที่ 778/14 ถนนอิสรภาพ (ตัดใหม่) ชนบุรี นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2510
โทร. 65201

บทนำ

พระธรรมดาเนียลนับว่าเป็นหนังสือที่เข้าใจยากเล่มหนึ่งในบรรดาหนังสือพยากรณ์ทั้งหลาย เป็นเหตุที่ทำให้คริสเตียนมากมายเพิกเฉยละเลยต่อการอ่านพระธรรมเล่มนี้ และทำให้ขาดพระพรอันมหาศาล ซึ่งพระเจ้าทรงตั้งพระทัยประทานแก่ทุกคนที่ได้อ่านและศึกษา ด้วยคำนึงถึงพระพรและผลที่นับค่ามิได้จากพระธรรมดาเนียลนี้ ผู้เรียบเรียงจึงพยายามที่สุด จัดทำให้อ่านง่ายขึ้นง่ายแก่การเข้าใจ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้ศึกษาทุกท่าน

สำหรับครูผู้ใช้คู่มือเล่มนี้ ขอแนะนำว่า จงอธิษฐานทูลขอพระเจ้าเปิดจิตใจของท่าน เพื่อท่านจะสามารถเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์อย่างแท้จริง มิใช่เพราะการช่วยเหลือจากหนังสือคู่มือเท่านั้น แต่โดยการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อท่านเองและนักศึกษาจะได้รับพระพรอย่างเปี่ยมล้นด้วยกัน โปรดศึกษาผังเปรียบเทียบและภาพตัวอย่างต่าง ๆ ในคู่มือเล่มนี้ และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ประกอบการสอนด้วยจะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรท่านที่กระหายต่อพระวามะของพระองค์ และรับใช้พระองค์ด้วยใจยินดีและสัตย์ซื่อ

สารบัญ

บทเรียนที่ 1 คาเนียล ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก.....	6
บทเรียนที่ 2 ออกมาจากท่ามกลางคนเหล่านั้น.....	10
บทเรียนที่ 3 พระเจ้าทรงเปิดเผยอนาคต.....	14
บทเรียนที่ 4 ยุคแห่งความทุกข์เวทนายิ่งนัก.....	18
บทเรียนที่ 5 การเล่าโลมในยามทุกข์.....	22
บทเรียนที่ 6 ท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา.....	26
บทเรียนที่ 7 พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงเขียนที่ฝาผนัง.....	29
บทเรียนที่ 8 ชีวิตแห่งการอธิษฐาน.....	32
บทเรียนที่ 9 ยุคแห่งคนต่างชาติ.....	36
บทเรียนที่ 10 โครงการของพระเจ้าสำหรับอิสราเอล.....	40
บทเรียนที่ 11 พระเจ้าทรงแต่งตั้งคาเนียล.....	44
บทเรียนที่ 12 การปรากฏตัวของผู้ทรยศพระคริสต์.....	48
บทเรียนที่ 13 หมายสำคัญแห่งวาระสุดท้ายของ “ยุคคนต่างชาติ”.....	52

บทเรียนที่ 1 คาเนียล ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก

คาเนียล บทที่ 1: 1-7, 10:10, 11, 18, 19

คำนำ

เป็นที่รู้จักกันว่า คาเนียลเป็นศาสดาพยากรณ์แห่ง ยุคของคนต่างชาติ” ท่านได้เขียนคำพยากรณ์บรรยายให้เราเกิดมีภาพพจน์ในสมัยจากยุคของท่าน จนถึงวาระที่อาณาจักรของพระเจ้าจะได้รับสถาปนา

ขอนักศึกษาทุกคน โปรดอ่านพระธรรมคาเนียลตลอดทั้ง 12 บท ก่อนที่จะศึกษาบทเรียนนี้ บทเรียนของเราจากพระธรรมคาเนียลนี้คงจะทำให้ผู้เรียนได้รับความสนใจไม่ใช่จากคำพยากรณ์ที่ปรากฏในพระธรรมคาเนียลเท่านั้น แต่คงจะเตือนให้ทุกคนตระหนักอยู่เสมอว่า ในเวลาไม่ช้านานคริสเตียนทุกคนจะต้องได้เข้าเฝ้าต่อพระพักตร์ขององค์พระเยซูคริสต์ เมื่อวาระนั้นมาถึง ท่านจะเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้นที่พระองค์ตรัสว่า “เจ้าเป็นบ่าวที่ดีและสัตย์ซื่อไหม?” หรือท่านจะเป็นคนหนึ่งที่พระเจ้า ตรัสเรียนเหมือนดังที่ได้ทรงเรียกคาเนียลว่า “เจ้าเป็นผู้ที่เราโปรดปรานยิ่งนักไหม?” ความจริงแล้วการที่เราได้รับความรอดนั้นก็นับได้ว่าเป็น “ใบเบิกทาง” เข้าสู่สวรรค์ได้แล้ว แต่ถ้าหากว่าเราจะได้เป็น “ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก” นั้น ก็เป็นสิ่งประเสริฐ ให้เราศึกษาชีวิตของศาสดาพยากรณ์คาเนียล และพิจารณาว่า ท่านได้ดำเนินชีวิตอย่างไรจึงได้เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนักและรับเอาบทเรียนที่เราได้รับจากการศึกษาชีวิตของคาเนียลมาเป็นหลักปฏิบัติในชีวิตคริสเตียนของเรา

อาทิตย์หน้าเราจะตั้งต้นเรียนชีวประวัติของคาเนียล ในวันนี้ให้เราพิจารณาถึงบุคลิกลักษณะของคาเนียล ที่แสดงว่า พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก

ในชีวิตของคาเนียล เราจะสรุปบุคลิกลักษณะของท่าน ดังต่อไปนี้

1. ความรอดพ้นบาป ถึงแม้ว่าคาเนียลจะเป็นเด็กหนุ่ม มีอายุประมาณ 16 ปี เขาได้รับความรอดในพระเจ้าแล้ว เขาตั้งใจที่จะเดินตามพระเจ้า และไม่ประพฤติดำฝ้ายโลก เขาจึงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก การรอดพ้นบาปนั้นมิใช่แลกด้วยการทำบุญทำทานหรือทำความดีประการต่าง ๆ แต่เราได้รับความรอดพ้นบาปโดยความเชื่อในองค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งได้วายพระชนม์เพื่อไถ่โทษบาปของมวลมนุษย์ พระเยซูคริสต์ทรงชำระค่าทุกอย่างสำหรับความรอดพ้นบาปแล้ว และพระองค์ทรงเสนอความรอดพ้นบาปเพื่อแลกเปลี่ยนกับความเชื่อของเรา พระเจ้าประทานทุกอย่างให้เราเปล่า ๆ แต่กระนั้นมนุษย์ก็ยังพยายามช่วยตนเองด้วยความสามารถจากสมองอันกระจัดหริศเพื่อจะรอดพ้นจากความบาป

หรือแม้จะรอดแล้วก็พยายามพึ่งกำลังของตนเอง เพื่อรักษาความรอดพ้นบาปไว้ ผู้ที่กระทำเช่นนั้นนับว่าเป็นผู้ที่เหยียดหยามข้อพระสัญญาของพระเจ้า

2. ข้อตกลง ดาเนียลได้ทำข้อตกลงสัญญาถวายชีวิตของท่านแก่พระเจ้าซึ่งเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้ายิ่งนัก ถ้าเราอยากเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า เราก็ต้องทำข้อสัญญากับพระเจ้าว่า เมื่อเราได้รับการช่วยให้รอดพ้นบาปแล้ว เราจะถวายร่างกาย ชีวิตจิตใจแก่พระเจ้า และเราจะไม่ทำตามแบบอย่างชาวโลก แต่จะทำทุกอย่างเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า เราก็ต้องทำข้อสัญญากับพระเจ้าว่า เมื่อเราได้รับการช่วยให้รอดพ้นบาปแล้ว เราจะถวายร่างกาย ชีวิตจิตใจแก่พระเจ้าและเราจะไม่ทำตามแบบอย่างชาวโลก แต่จะทำทุกอย่างเป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้า (โรม 12: 1, 2) ไม่เพียงแต่ร่างกายและชีวิตจิตใจเท่านั้น แต่เราจะถวายทุกอย่างทุกอย่างก้าวที่เราเดินแก่พระองค์ ถ้าท่านเป็นกสิกร จมอมบั้งที่นาของท่านให้พระองค์เป็นผู้ทรงนำ ทูลถามพระองค์ว่า ตรงไหนควรจะปลูกข้าว ตรงไหนควรจะลงปออย่าคิดว่าพระเจ้าจะไม่ใส่พระทัยในสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ จงให้พระองค์ทรงเป็นผู้นำทุกอย่าง

บางคนคิดว่า เขาควรจะทำทุกอย่างตามความสามารถของเขาเอง เมื่อเขาทำไม่ได้แล้วจึงขอให้พระเจ้าช่วย แต่นี่ไม่ถูกต้องเลย อย่าวางแผนการสำหรับตัวเอง แต่ยอมให้พระเจ้าทรงเป็นผู้นำแผนการนั้น

3. การแยกตัวออกมาเพื่อพระเจ้า ดาเนียลได้แยกตัวออกจากคนชั่วอย่างสิ้นเชิง และยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระเจ้า (ดู ดาเนียล 1:8) คริสเตียนส่วนมากยังไม่ยอมแยกตัวออกจากโลกีย์สุขของโลกนี้อย่างสิ้นเชิง ยังคงหมกมุ่นอยู่กับสิ่งอันไม่สะอาดด้วยใจยินดี ถูกละเราเป็นมนุษย์โลก เราต้องอยู่ร่วมพื้นแผ่นดินเดียวกับความบาปต่าง ๆ ในโลกนี้ การแยกตัวออกจากสิ่งเหล่านั้นมิได้หมายความว่าเราต้องอพยพไปอยู่นอกโลก แต่หมายความว่า อย่าเข้าไปมีส่วนร่วมในความบาปเหล่านั้น (ดู 2 โครินธ์ 6:14-18)

4. ติดสนิทกับพระเจ้า ดาเนียลพึ่งพาอาศัยพระเจ้าในกิจทุกอย่าง หลายคนยังไม่เข้าใจว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เราพึ่งในพระองค์และวางใจพระองค์ในทุกสิ่ง (ให้ครูอ่านข้อหันทบทที่ 15 ทั้งบท) ข้อหันทบทที่ 15 ได้บอกความจริงแก่เราว่า เราไม่มีทางที่จะทำกิจการของพระองค์สำเร็จ ถ้าเราไม่ติดสนิทกับพระองค์ กิ่งงุ่นจะต้องติดกับต้นจึงจะเกิดผลฉันใด คริสเตียนก็ต้องติดสนิทอยู่กับพระเจ้า จึงจะสามารถประกอบราชกิจของพระองค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพฉันนั้น ตอนหนึ่งในชีวิตของดาเนียล ท่านได้อาสาท่านายพระสุบินของกษัตริย์นบูกัคนเนสซัส ทั้ง ๆ ที่ไม่ทราบว่กษัตริย์ทรงสุบินว่าอะไร แต่ท่านเชื่อพึ่งพระเจ้าทูลขอสติปัญญาจากพระองค์ พระองค์ก็ทรงเปิดเผยข้อลับลึกทุกอย่างให้ดาเนียลทราบ (ดาเนียล 2:18)

5. **มีใจชอบพระคุณทุกเวลา** ดาเนียลชอบพระคุณสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงตอบคำอธิษฐาน (ดู ดาเนียล 2: 19-22) แต่คริสเตียนสมัยนี้มักจะ “มือแข็ง” ขาดการสรรเสริญชอบพระคุณพระเจ้า บางคนก็ แก่ตัวว่าไม่รู้จัชอบพระคุณเรื่องอะไร คิดดูซิว่า ใครประทานความรอดให้แก่มนุษย์ ใครประทานแค้นน้ำ ลม ฝน ให้เราเปล่า ๆ ตามฤดูกาลสิ่งที่จำเป็นที่สุดในการมีชีวิตของมนุษย์คือลมหายใจ เราไม่ต้องจ่ายค่า อะไรเลยแม้แต่สตางค์แดงเดียว เรายังจะพูดว่าไม่รู้จะชอบพระคุณพระเจ้าด้วยเรื่องอะไรได้หรือ?

6. **ถ่อมตัวเสมอ** ดาเนียลเป็นผู้ที่ถ่อมตัวเสมอ เมื่อท่านได้รับนิมิตจากพระเจ้าเกี่ยวกับพระสุบิน ของกษัตริย์เนบูคัดเนสซัซแล้ว ท่านได้เข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อถวายคำทำนาย ท่านอาจจะทูลเช่นนี้ก็ได้ว่า ท่าน ได้ทราบพระสุบินของกษัตริย์โดยสติปัญญาของท่านเอง แต่ดาเนียลไม่กระทำเช่นนั้น ท่านได้ถวาย เกียรติยศและความสรรเสริญที่จะพึงมีนั้นแก่พระเจ้าหมด เมื่อกษัตริย์ทรงใคร่จะแต่งตั้งให้ท่านเป็นใหญ่ ดาเนียลทูลว่า ท่านยังมีสหายอีกหลายคนซึ่งมีส่วนร่วมในการทูลขอต่อพระเจ้าด้วย จะเห็นได้ว่า นอกจาก ท่านจะเป็นคนถ่อมตัวแล้ว ยังเป็นผู้ที่ไม่ทอดทิ้งเพื่อนและไม่เอาเปรียบมิตรสหายอีกด้วย

7. **สัตย์ซื่อและจงรักภักดี** ดาเนียลเป็นคนสัตย์ซื่อไม่เฉพาะต่อพระเจ้าเท่านั้น แต่รวมทั้งเพื่อน ร่วมชาติของท่านด้วย ในดาเนียลบทที่ 4 กษัตริย์เนบูคัดเนสซัซทรงเรียกดาเนียลให้เป็นผู้แก้ฝันอีกครั้ง หนึ่ง แม้จะทราบว่าคำทำนายนั้นจะไม่เป็นที่สบอารมณ์ของกษัตริย์ แต่ด้วยความสัตย์ซื่อต่อพระเจ้า ดาเนียลได้กล่าวคำทำนายนั้น โดยไม่บิดเบือนแก้ไขสิ่งที่พระเจ้าตรัสแก่ท่าน แม้แต่คำเดียว

8. **ไม่หวาดหวั่น** ดาเนียลกล้าหาญที่จะประกาศพระวจนะของพระเจ้าเราควรถือเป็นแบบอย่าง เอาไว้ ไม่หวั่นเกรงในการประกาศเรื่องความรักของพระเจ้า แม้มนุษย์ทั้งหลายจะเยาะเย้ยดูหมิ่นก็ตาม ดู ตัวอย่างของดาเนียล เมื่อกษัตริย์เบลสะซาซัส เรียกตัวท่านให้ไปแปลตัวอักษรที่ปรากฏบนผนังห้องพระ โรงในงานเลี้ยงที่กษัตริย์ทรงจัดขึ้น ดาเนียลทราบว่าความหมายของตัวอักษรนั้นเป็นคำกำหนดชีวิตของ กษัตริย์โดยตลอด แต่ดาเนียลก็กล่าวคำทำนายตามความจริง และถือโอกาสถวายคำตักเตือนโดยไม่ หวาดหวั่น (ดาเนียล 5: 22, 23)

9. **เป็นที่ชอบใจของผู้อื่น** อาจารย์เปาโลกล่าวว่า “เหตุฉะนั้นคุณก่อนพี่น้องทั้งหลายโดยเห็นแก่ ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวแก่พระองค์เป็นเครื่องบูชาอันมี ชีวิตอยู่ อันบริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า” ดาเนียลได้ปฏิบัติหน้าที่ของท่านที่ได้รับมอบหมาย ด้วยดีจนได้รับความไว้วางใจและเป็นที่ชอบใจยิ่งนักของกษัตริย์สำหรับเราในสมัยนี้ ลองพิจารณา ตัวเองดูว่า เราได้ทำตัวให้เป็นที่ชอบพระทัยของพระเจ้าและผู้อื่นหรือเปล่า ในที่ทำงานของเรา เราได้ ปฏิบัติตัวให้เป็นที่รักใคร่ของเพื่อนร่วมงานไหม? สุภาษิต 16:7 กล่าวคือ “เมื่อทางของคนใดเป็นที่ชอบ พระทัยของพระเยโฮวาห์ แม้ศัตรูของคนนั้น พระองค์จะทรงกระทำให้อยู่ด้วยกัน ได้ด้วยความสงบสุข”

10. เชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า ในบทที่ 6 กษัตริย์ได้ออกพระราชกฤษฎีกาห้ามทูลขอต่อพระใด ๆ นอกจากกษัตริย์องค์เดียว มิฉะนั้นจะถูกโยนลงในถ้ำสิงโต ดาเนียลได้รับทราบกฎหมายข้อนั้นแต่เขาก็ยังคงเข้าไปในเรือนของเขาซึ่งมีหน้าต่างบนห้องชั้นบนด้านกรุงเยรูซาเล็มเปิดไว้ เขาได้คุกเข่าลงอธิษฐานและขอบพระคุณเจ้าของเขาวันละสามเวลาตามเคย” ท่านเชื่อและวางใจในพระเจ้าเสมอว่าพระองค์เป็นผู้กำหนดทั้งสิ้นไว้ในพระหัตถ์อันกอปรด้วยพระกรุณาธิคุณ แม้บางครั้งพระองค์อาจให้เราได้รับภัยทางร่างกาย แต่ด้านจิตวิญญาณนั้นพระองค์ทรงปกป้องรักษาไว้เสมอ

11. เข้าเฝ้าพระเจ้าเสมอไม่ขาด เราได้เรียนรู้แล้วว่า ดาเนียลเข้าเฝ้าพระเจ้าวันละสามเวลา ถ้าเปรียบเทียบกับคริสเตียนส่วนมากในสมัยนี้แล้ว ก็เป็นสิ่งที่น่าละอายใจเป็นที่สุด บางคนอธิษฐานอ่านพระคัมภีร์ สักปดาศ์ครั้งเดียวในการประชุมมีสการวันอาทิตย์เท่านั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่า วิญญาณจิตของเขาจะต้องแห้งผากเหมือนทะเลทราย เท่านั้นยังไม่พอ เขายังคิดถึงพระเจ้าว่า ขาดความยุติธรรมบ้างละ ทอดทิ้งบ้างละ โดยไม่สำเหนียกแม้แต่น้อยว่า เขาเองขาดการติดต่อกับพระเจ้าอย่างไม่น่าให้อภัย

12. ไม่ย่อท้อต่อการทูลขอ ดาเนียลเคยคุกเข่าทูลขอต่อพระเจ้าด้วยน้ำตาติดต่อกันถึง 3 อาทิตย์จนพระเจ้าได้ส่งทูตของพระองค์ลงมาประเล้าประโลมท่าน แต่คริสเตียนยุคอวกาศนี้มักใจร้อนไม่ว่าจะทำอะไรก็ปรารถนาจะให้สำเร็จรวดเร็วจรวดจรวด แม้แต่การทูลขอต่อพระเจ้าไม่เคยตอบคำอธิษฐานของผู้ใดสายเกินไป

ดาเนียลเป็นที่ทรงโปรดปรานยิ่งนักของพระเจ้าเพราะ	
1. ความรอดพ้นบาป	7. สัตย์ซื่อและจงรักภักดี
2. ซื่อตรง	8. ไม่หวาดหวั่น
3. การแยกตัวออกมาเพื่อพระเจ้า	9. เป็นที่ซบใจของผู้อื่น
4. ติดสนิทกับพระเจ้า	10. เชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า
5. มีใจขอบพระคุณทุกเวลา	11. เข้าเฝ้าพระเจ้าเสมอไม่ขาด
6. ถ่อมตัวเสมอ	12. ไม่ย่อท้อต่อการทูลขอ

ทั้งหมดนี้เป็นเพียงบุคลิกลักษณะบางประการอย่างย่อ ๆ ของดาเนียล จงศึกษาไตร่ตรองชีวิตของท่าน และนำมาเปรียบเทียบกับชีวิตของเราเองว่า เราได้ปฏิบัติตนเช่นใดเราได้ทำตนเป็นที่ซบพระทัยยิ่งนักของพระเจ้าหรือไม่

บทเรียนที่ 2 ออกมาจากท่ามกลางคนเหล่านั้น

ดาเนียล บทที่ 1

(1-5) ข้อความทุกบททุกตอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์เขียนขึ้นมาจากการคล้อยใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงเป็นที่มั่นใจได้ว่าบทความทุกตอนเป็นความจริงคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ล่วงหน้าก็จะปรากฏขึ้นจริงตามนั้นอย่างไม่มีผิดพลาด เหตุการณ์ที่ปรากฏในข้อ 1-5 ก็เป็นข้อพิสูจน์อีกข้อหนึ่งว่าพระคำของพระเจ้าเป็นความจริง พระองค์ได้ตรัสเตือนกษัตริย์อิสราเอลถึงเหตุการณ์นี้ล่วงหน้าถึงร้อยปีในตอนนั้น กษัตริย์อิสคิยาทรงประหารโอรสของกษัตริย์บาบิโลนได้ส่งราชสาส์น และเครื่องบรรณาการมาถวาย กษัตริย์อิสคิยาใคร่จะรอดความมั่งคั่งและสง่าราศีของพระองค์ ก็นำโอรสของกษัตริย์บาบิโลนเข้าไปชมราชสมบัติอันมีค่า ซึ่งเก็บไว้ในพระวิหารของพระเจ้า ตลอดจนสรรพสิ่งทั้งปวงในท้องพระคลังและทั่วแผ่นดิน ด้วยเหตุนี้เองพระเจ้าจึงตรัสผ่านทางท่านศาสดาพยากรณ์อิสยาห์เตือนชาวอิสราเอลว่า “ภายหลังสรรพสิ่งซึ่งอยู่ในวังของท่านซึ่งปู่ย่าตายายของท่านได้สะสมไว้จนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกกวาดไปยังกรุงบาบิโลนไม่เหลือสักสิ่งเลย โอรสทั้งหลายของท่านจะถูกกวาดเอาไป และเขาจะเป็นพวกขันทีในวังของกษัตริย์บาบิโลน” (อิสยาห์ 39:9-7) พอล่วงไป 100 ปี คำพยากรณ์นั้นก็บังเกิดขึ้นเป็นจริง กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนเข้าตีกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดเอาสมบัติในพระคลังและราชภาชนะใช้สอยในพระวิหารของพระเจ้าพร้อมทั้งพวกโอรสเชื้อพระวงศ์ของกษัตริย์ ซึ่งในจำพวกนั้นก็มีดาเนียลและสหาย 3 คน คือฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์รวมอยู่ด้วย คนเหล่านี้ต้องรับโทษบาปซึ่งกษัตริย์อิสคิยาพระราชบรรพบุรุษได้ล่วงละเมิดเอาไว้ แต่อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรงอุปถัมภ์ไปด้วยพระมหากษัตริย์คุณ พระองค์ได้ทรงเตรียมทางไว้สำหรับคนเหล่านั้นเพื่อหลุดพ้นจากการเป็นทาส ในปัจจุบันเราทุกคนเกิดมาเป็นคนบาป เพราะสืบเชื้อสายความบาปดั้งเดิมจากอาดัม “ด้วยว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย” แต่พระเจ้าก็ได้ทรงจัดแจงทางให้เราหลุดพ้นจากการตายในความบาปชั่ววินรันตรีไว้แล้ว โดยทรงพระเยซูคริสต์

ดาเนียลและสหายอีกสามคนถูกนำตัวเข้าไปอยู่ในวังของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีที่สุด และได้เรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ ด้วยในภายภาคหน้าจะได้รับราชการในวังหลวง กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงเปลี่ยนชื่อเขาเหล่านี้เสียใหม่ ตามภาษาของชาวบาบิโลน อันเป็นพวกที่ไม่รู้จักพระเจ้าโดยหวังพระทัยว่า เมื่อได้เปลี่ยนชื่อแล้ว พวกคนหนุ่มชาวอิสราเอลเหล่านี้คงจะคลายความเชื่อมั่นในพระเจ้าที่เที่ยงแท้ลงบ้างเป็นแน่”

(6-7) ลองมาพิจารณาว่า ชื่อของเขาเหล่านั้นมีความสำคัญอย่างไร

“ดาเนียล” มีความหมายว่า “พระเจ้าทรงพิพากษา” ส่วนชื่อที่ดาเนียลได้รับใหม่คือ “เบลเทซซาร์” นั้นมีความหมายว่า “เทพเจ้าเบสะทรงพอพระทัย” ความหมายของชื่อก็เป็นการคัดค้านอย่างโจ่งแจ้งแล้ว “เจ้าจะนมัสการพระเจ้าองค์เดิมของเจ้าทำไมกันพระองค์ใคร่แต่จะพิพากษามนุษย์ แต่เทพเจ้าเบสะของเราสิ พระองค์จะสำแดงความพอพระทัยต่อเจ้า” ในสมัยนี้ก็เช่นกันมนุษย์มักจะทำหน้าที่ว่าพระเจ้าคอยแต่จะ “ชี้นิ้ว” ว่า อันนั้นผิด อันโน้นบาป แต่ไม่ตระหนักถึงความรักอันประเสริฐที่ได้ทรงจัดแจงทางรอดพ้นบาปไว้ให้แก่มนุษย์ทุกคนเปล่า ๆ โดยไม่คิดค่า

“ฮานันยาห์” แปลว่า “ผู้ที่พระเจ้าทรงโปรดปรานยิ่งนัก” แต่ชื่อของฮานันยาห์ถูกเปลี่ยนเสียใหม่ว่า “ซัดรัก” ซึ่งมีความหมายว่า “สุริยเทพส่องนำทาง” ถ้าจะตีความหมายก็คงพูดได้ในทำนองที่ว่า ไม่ใช่ไม่มีแต่พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นที่จะเป็นพระผู้ทรงนำ ยังมีเทพเจ้าแห่งดวงอาทิตย์อีกองค์หนึ่งที่จะคอยชี้ทางให้ คนในสมัยนี้ก็มักจะคิดไปเสียว่า ถ้าเรามีการศึกษาสูง ปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักจรรยาแล้ว พระเจ้าจะต้องพอใจเป็นแน่แท้ แม้แต่ในวงการคริสเตียนนี่เองบางคนมุ่งแต่จะเน้นเรื่องการปรับปรุงชีวิตและพัฒนาจิตใจเดิมให้ดีขึ้น เพื่อจะนำมาซึ่งสันติสุขในสังคมปัจจุบัน แต่หาราบไม่ว่ามนุษย์จะเป็นที่ทรงโปรดของพระเจ้าได้ โดยการดำเนินตามพระทัยของพระองค์เท่านั้น

“มิซาเอล” แปลว่า “เป็นเหมือนพระเจ้า” แต่ก็ถูกเปลี่ยนเป็น “เมซาค” มีความหมายว่า “เป็นเหมือนเทพธิดาแห่งดาวพระศุกร์” ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าเป็นเทพธิดาแห่งความรักหรือ “กามเทพ”

“อาซาริยาห์” แปลว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ข้าพเจ้า” แต่ก็ถูกเรียกเสียใหม่ว่า “อาเบคเนโก” ซึ่งมีความหมายว่า “ข้าบริวารของนิโร” คือแทนที่จะร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า มนุษย์อาจแสวงหาความช่วยเหลือได้จากมนุษย์ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดี แม้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงเปลี่ยนชื่อของหนุ่มชาติอิสราเอลเหล่านี้แล้วก็ตาม ก็หาสามารถเปลี่ยนจิตใจของเขาให้คลายความจงรักภักดีต่อพระเจ้าไม่ ดังนั้นพอจะพูดได้ว่า ถึงคนเราจะเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนเสียงไปเป็นอย่างอื่น ก็มีได้หมายความว่านิสัยหรือจิตใจจะถูกเปลี่ยนตามไปด้วย แม้ท่านจะเป็นคริสเตียนนิกายใด ๆ ก็ตาม สิ่งเหล่านี้มิได้เปลี่ยนจิตใจของท่าน พระเยซูเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนจิตใจของท่านได้

(8-16) ดาเนียลและชายหนุ่มชาติอิสราเอลอีกหลายคน ซึ่งถูกกวาดไปยังกรุงบาบิโลนนั้นนับว่า โชคดี เพราะแทนที่จะถูกกวาดต้อนไปทำงานเยี่ยงทาสหรือจำขังเอาไว้ ชาวบาบิโลนกลับนำไปเลี้ยงดู และให้การศึกษาศิลปวิทยา ที่พักหลับนอนก็เป็นที่พักประเภท “ชั้นเยี่ยม” ในราชวัง เครื่องนุ่งห่มก็ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ต้องดีเลิศตามทำเนียบชาววังส่วนอาหารนั้นก็จัดแบ่งเอามาจากเครื่องต้นของกษัตริย์ ซึ่งก็เป็นอาหาร “ชั้นวิเศษ” ประกอบด้วยเหล้าองุ่นชนิดดีที่สุด คุกกี้เค้ก กล้วย ๆ ดาเนียลกับเพื่อน ๆ น่าจะตระกรุมตระกรามเริ่มกอบโกยเอาความสำราญทั้งปวงที่ชาวบาบิโลนสรรคมาให้เพราะไหน ๆ ก็ตกเป็นเชลยของเขาแล้ว เมื่อเขาให้ความอุปการะเลี้ยงดูอย่างดีเยี่ยมเช่นนั้น ไฉนจะไปขัดศรัทธาให้หมองใจกัน

เปล่า ๆ แต่ดาเนียลและเพื่อน ๆ อีก 3 คน คือฮานันยาห์ มิซาเอล และอาซาริยาห์ หาได้คิดเช่นนั้นไม่ ทั้งสี่คนได้ “...ตั้งใจไว้ว่า จะไม่ให้ตัวเป็นมลทินด้วยอาหารเครื่องเสวยหรือเหล้าองุ่นเสวยนั้น” ขอให้สังเกตด้วยว่าดาเนียลยอมรับเคราะห์ร้ายที่เกิดแก่ตนโดยการยอมตกเป็นเชลยด้วยคุณฉิ เพราะนั่นเป็นพระประสงค์และแผนการของพระเจ้า แม้ว่าท่านจะถูกจำกัดให้อยู่ร่วมกับบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าในวังหลวงของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ท่านก็มีใจกล้าที่จะขอแยกตัวออกจากสิ่งทีคนอื่นเห็นว่าถูกต้องควร ท่านรักพระเจ้าและเกรงกลัวพระองค์มากกว่าความสำราญของโลก การตัดสินใจที่แยกตัวออกมามิให้เป็นมลทินนั้นออกมาจากจิตใจของท่านแท้ ๆ จึงนับได้ว่ามีค่าและควรแก่การยกย่องมากกว่าการทำไป เพราะมีกฎเกณฑ์หรือมี “หอก” จ่อคอหอยอยู่ คิดดูง่าย ๆ สมมุติว่าท่านมีบุตรสักคนหนึ่ง ท่านอาจบังคับให้เขาทำอะไร ๆ ตามคำสั่งของท่านได้หากบุตรของท่านกระทำสิ่งนั้น ๆ เพราะเขารักท่าน ท่านจะมีความสุขมาก ในทำนองเดียวกัน คริสเตียนผู้เป็นบุตรของพระเจ้าควรทำทุกอย่างด้วยใจรักที่มีต่อพระบิดามิใช่ด้วยฝืนใจ

ในสมัยนี้ เราต้องการคนอย่างดาเนียล ซึ่งจะยืนอยู่อย่างกล้าหาญ ต่อหน้าผู้มีอำนาจ ซึ่งไม่รู้จักพระเจ้า และเป็นพยานด้วยใจองอาจ

(17-21) ในข้อพระธรรมตอนนี้จะเห็นได้ว่า พระเจ้าได้ประทานบำเหน็จให้แก่ผู้ที่แยกตัวออกจากโลกนี้เพื่อพระองค์ แม้ว่าดาเนียลและสหายอีกสามคนไม่ได้กินอาหารชั้นวิเศษ และเหล้าองุ่นซึ่งแบ่งมาจากเครื่องต้นของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ แต่กินอาหารที่มีผักและน้ำเป็นพื้น พวกเขาทั้งคู่อ่อนท้วนสมบูรณ์และสง่างามกว่าคนหนุ่มทั้งหลาย ทั้งการเล่าเรียนศิลปวิทยาต่าง ๆ ก็รวดเร็วแตกฉาน และจดจำได้อย่างแม่นยำ ส่วนดาเนียลยังมีความสามารถพิเศษซึ่งพระเจ้าประทานให้ นอกเหนือไปจากเพื่อน ๆ ก็คือสามารถทำนายฝันและมีความรู้ในนิมิตต่าง ๆ แน่นอน คนทั้งปวงจะต้องประหลาดใจเพราะดาเนียลและเพื่อน ๆ รับประทานอาหารธรรมดาเท่านั้น ไม่น่าจะมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดเช่นนี้เลย ทั้งนี้เพราะพวกเขายินดีแยกตัวออกมาอยู่ฝ่ายพระเจ้า พระองค์จึงทรงประทานสติปัญญาและความสามารถพิเศษให้ดู ๆ ก็เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่สำหรับพระเจ้าแล้ว ทุกอย่างเป็นไปได้ ขอแต่ให้เขาทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ เชื่อฟังในพระองค์ แยกตนออกเสียจากราคะฉันทน์ของโลกลี้

สมมุติว่า ท่านมีภรรยาท่านคงไม่ต้องการให้ ชายคนใดมาแสดงความรักกับภรรยาของท่านเป็นแน่ ทำนองเดียวกันร่างกายและจิตวิญญาณ ของเราเป็นของพระเจ้า อย่ายอมให้พญามาร “แสดงความรัก” กับท่านเป็นอันขาด เราไม่ใช่เจ้าของของตัวเอง พระเยซูคริสต์ได้ทรงซื้อเราไว้แล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ร่างกายของเราไม่ใช่ของสาธารณะแต่เป็นสมบัติของพระเจ้า ฉะนั้นจึงควรประพฤติตนให้เหมาะสมตามสายพระเนตรของพระเจ้าแต่งกายให้เรียบร้อย กิริยาท่าทางตลอดจนคำพูดให้สมกับ

เป็นบุตรของพระเจ้าวางตัวให้เหมือนกับเราอยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์ตลอดเวลา นี่เป็นบทเรียนซึ่ง
เราทุกคนต้องจดจำไว้ในวันนี้

บทเรียนที่ 3 พระเจ้าทรงเปิดเผยอนาคต

ดาเนียล บทที่ 2

(1-13) พระธรรมดาเนียลบทที่ 2 นี้พระเจ้าได้ทรงสำแดงให้ดาเนียลทราบถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และเหตุการณ์เหล่านั้นก็กำลังจะเป็นจริงอยู่ทุกเวลา มีบางคนโจมตีว่า พระธรรมดาเนียลนี้ ผู้เขียน เขียนขึ้นภายหลังที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ตามคำทำนายได้บังเกิดขึ้นแล้ว ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วส พระธรรมดาเนียลก็เพิ่งเขียนขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ เพราะคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ในพระธรรมดาเนียลกำลังบังเกิดขึ้นจริง ๆ ในทุกวันนี้ ยิ่งกว่ายุคใด ๆ ในสมัยโบราณ และยังมีอีกหลายตอนที่ได้พยากรณ์เหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งยังจะบังเกิดขึ้นมาอีก ดาเนียลได้สิ้นชีวิตเมื่อประมาณ 525 ปี ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาบังเกิด เป็นที่เชื่อกันว่า พระธรรมดาเนียลเขียนขึ้นในยุคนั้นเอง

พระเจ้าได้ทรงสำแดงอนาคตเป็นนิมิตแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ แต่กษัตริย์ไม่อาจจำสุบินนั้นได้ พระองค์จึงมีพระราชโองการเรียกตัวพวกโหร พวกหมอดูพวกเล่นกล และชาวเคเช็ดมาตรัสว่า “พวกเจ้าจงบอกความฝันแก่เราพร้อมด้วยคำทำนาย หากคิดว่าตนมีสติปัญญาดังที่โอ้อวดไว้” และพระองค์ได้ทรงคาดโทษอย่างมหันต์ หากพวกเขาเหล่านั้นไม่อาจถวายคำทูลสนองพระราชประสงค์ของพระองค์ พวกโหรและนักเล่นกลเหล่านั้นรู้ตัวดีว่า เหลือวิสัยมนุษย์เดินดินธรรมดาที่จะถวายสุบินและคำทำนายนั้นได้ เพราะประการแรก กษัตริย์มิได้บอกพระสุบินของพระองค์แก่พวกเขา ประการที่สองสุบินของกษัตริย์เป็นนิมิตจากพระเจ้าที่จะสำแดงแก่ชาวโลก ผู้ที่ถ่ายทอดนิมิตนั้นออกมาเปิดเผยให้ปวงมนุษย์ทั้งหลายได้รู้จะต้องเป็นผู้ที่รู้จักพระองค์ติดสนิทกับพระองค์ และเป็นผู้ใช้ของพระองค์ สมัยนี้มนุษย์พยายามที่จะใช้สติปัญญาของเขาเองค้นคว้าโครงการของพระเจ้าสำหรับอนาคต โดยไม่ยอมทูลขอสติปัญญาและการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์พยายามวาง โครงการ ซึ่งพวกเขาคิดว่าจะนำสันติภาพมาสู่โลกและความสงบสุขมาสู่ตนโดยการทำดี ทำบุญทำทาน พัฒนาประเทศทางด้านวัตถุ วิทยาการ บางคนก็พยายามแสวงหาทางที่จะให้พ้นจากสิ่งที่เขาเรียกว่า “บ่วงกรรม” โดยการบำเพ็ญบุญ ทรมาณตนเอง จาริกไปในสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น แต่สิ่งเหล่านี้หาได้นำมาซึ่งทางที่จะนำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ที่พระเจ้าทรงจัดสรรไว้ไม่ ชีวิตนิรันดร์ที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้แล้วนั้นมิใช่สินค้าที่จะซื้อหาหรือแลกเปลี่ยนเอาอย่างถูก ๆ ด้วยการพยายามทำคุณงามความดีของมนุษย์ เพราะในสายพระเนตรของพระเจ้านั้น ความดีของมนุษย์เป็นเสมือน “ผ้าจี๊ว” ที่ไร้ค่า และสกปรกรุ่งรังเท่านั้นเอง ทางเดียวที่จะรับเอาความรอดพ้นบาปและชีวิตสุขนิรันดร์ได้ คือทางพระองค์พระเยซูคริสต์

เมื่อพวกหมอดูและโหรเหล่านั้นไม่อาจถวายคำทำนายแก่กษัตริย์ได้ พระองค์ก็มีพระบัญชาให้ประหารชีวิตโหรทั่วทั้งกรุงบาบิโลน โดยเหตุที่ดาเนียลและสหายของท่าน รับราชการในหน้าที่ปรึกษาของกษัตริย์ ก็ถูกรวมเข้าไว้ในหมู่โหรชะตาขาดทั้งหลายด้วย (14-19) ในข้อพระธรรมตอนนี้ เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนทันทีว่า สติปัญญาของมนุษย์ไม่อาจนำมาซึ่งความสำเร็จเสมอไป ที่แต่พระเจ้าเท่านั้น ซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งสติปัญญาและพลังแห่งความสำเร็จ ดาเนียลรู้เรื่องเกี่ยวกับการถวายคำทำนายฝันของกษัตริย์ ก็ต่อเมื่อพวกทหารจะมานำตัวท่านไปประหารชีวิต แต่ท่านก็ไม่ได้หวาดหวั่น แต่เข้าเฝ้ากษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ขอให้ท่านมีโอกาสทูลถวายพระสุบิน พร้อมทั้งความหมายของพระสุบินนั้น แล้วกลับมาเล่าเนื้อความที่ฟังให้สหายของท่านฟัง ทั้งสี่คนก็ตั้งต้นอธิษฐานพระเจ้าด้วยใจเชื่ออย่างมั่นคงว่า พระองค์จะเปิดเผยนิมิตนั้นอย่างแน่นอน ในขณะที่เขาอธิษฐานของดาเนียลและสหายของท่านเหตุการณ์นี้ก็จะทำให้คริสเตียนทั้งหลายเกิดความอุ่นใจและมั่นใจได้ว่า เรามิได้อยู่อย่างเปล่าเปลี่ยวและถูกทอดทิ้ง แต่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นทรงตอบคำทูลของผู้ที่ร้องขอต่อพระองค์ด้วยใจอ่อนสุภาพ และเชื่อมั่น (ให้ครูอ่านสุคิบทที่ 374-6)

20-23 เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงนิมิตนั้นแล้ว ดาเนียลก็มิได้รับเข้าไปเฝ้ากษัตริย์ทันที เพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากกษัตริย์ แต่ท่านได้ใช้เวลาสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า นี่เป็นข้อสังเกตและเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ดาเนียลเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า คือมีใจกตัญญูและขอบพระคุณต่อพระเจ้าเสมอ

มีเรื่องเล่าว่า มีนักเทศน์ผู้หนึ่ง เป็นผู้ที่มิมีใจขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งในคำอธิษฐานเปิดการประชุมทุกครั้ง ท่านจะกล่าวคำขอบพระคุณพระเจ้าเสมอไปในเช้าวันอาทิตย์วันหนึ่ง ฝนตกหนักและมีพายุกล้า ผู้ที่มาประชุมเปียกปอนไปหมดที่ประชุมก็คอยดูว่านักเทศน์ผู้มิมีใจขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ นั้น จะยังมีใจขอบพระคุณ ท่ามกลางอากาศอันเลวร้ายนี้หรือไม่ นักเทศน์ผู้นั้นเริ่มอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า พวกข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ที่อาหารไม่เป็นอย่างวันนี้ทุกวัน” คริสเตียนทุกคนจะมีใจขอบพระคุณพระเจ้าอย่างนี้ได้ไหม

24-30 ดาเนียลเป็นผู้ที่ถ่อมตนถวายเกียรติยศแก่พระเจ้าในการทุกอย่างและหาโอกาสที่จะเป็นพยานเพื่อพระเจ้าเสมอ ท่านอาจไม่ต้องทูลกษัตริย์ก็ได้ว่าท่านทราบความฝันได้อย่างไร เพียงแต่กราบทูลและถวายคำทำนาย ท่านก็ย่อมจะได้รับคำสรรเสริญว่า เป็นผู้ที่มีปัญญาเป็นเลิศอย่างแน่นอน แต่ดาเนียลหาได้ทำเช่นนั้นไม่ ท่านยกพระเจ้าขึ้นเป็นที่หนึ่งและถือว่าท่านเป็นเพียงภาชนะที่พระเจ้าทรงใช้เท่านั้น ท่านได้เป็นพยานให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์รู้ว่า มีพระเจ้าผู้เที่ยงแท้เพียงองค์เดียวที่ทรงเนรมิตสร้างทุกสิ่ง ทรงหยั่งรู้ทุก ๆ สิ่ง และทรงเป็นผู้ควบคุมอนาคต คริสเตียนสมัยนี้นับวันจะเห็นแก่ตัวมากขึ้นทุกที โอกาสดีงามที่ผ่านเข้ามาซึ่งเขาอาจเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ได้ เขาก็เพิกเฉยเสีย โดยยกข้อ

แก้ตัวขึ้นมาต่าง ๆ นานา เป็นต้นว่า “เฮ้อ...บอกไปแล้วพวกเขาก็ไม่เชื่อ แลผมจะหัวเราะเยาะดูถูกเอาเสียเปล่า ๆ” หรือ “...งการอะไรที่เราจะไปบอกคนหัวแข็งเหล่านั้น เรารอดแล้ว สบายไปแล้ว”

มีนักศึกษาคริสเตียนคนหนึ่งในช่วงโมฆะวิทยาการ ครุวิทยาการกล่าวเปรย ๆ ขึ้นว่า “ร่างกายของมนุษย์และจักรวาลของเราช่างน่าพิศวงอะไรอย่างนี้ธรรมชาติที่สร้างและควบคุมจักรวาลนี้น่าจะเป็นอะไรสักอย่างหนึ่งที่ทรงเจตนาคุณภาพเสียจริง ๆ...” ช่วงเป็นโอกาสอันงามจริง ๆ ที่จะเขียนเรื่องพระเจ้าผู้ทรงเนรมิตสร้างสรรค์ แต่ นักศึกษาคริสเตียนผู้นั้นก็เฉยเสียด้วยความขลาด ไม่กล้าเป็นพยานในชั้นเรียนของตน ซึ่งต่อมาภายหลังเขาก็เสียใจอย่างบอกไม่ถูกที่ได้ปล่อยโอกาสนั้นให้หลุดมือไป

(31-46) ความฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้สำแดงความเป็นไปตั้งแต่สมัยของพระองค์ จนกระทั่งที่สุดคือเมื่อจะทรงตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้น คำทำนายความฝันนั้นได้แสดงให้เห็นถึงมหาอาณาจักรของโลก 4 อาณาจักรและอาณาจักรของพระคริสต์ ตามประวัติศาสตร์เราเข้าใจว่าพระสุบินนี้สำเร็จอย่างไร ส่วนหัวของรูปปั้นที่เป็นทองคำหมายถึงอาณาจักรบาบิโลนของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ หน้าอกและแขนเป็นเงินหมายถึงอาณาจักรเมเดสและเปอร์เซีย ส่วนท้องและโคนขาที่เป็นทองเหลือง หมายถึงอาราจักรของพวกกรีก ขาที่เป็นเหล็กหมายถึงอาณาจักรโรม ซึ่งมีอำนาจแข็งแกร่งและทำสงครามได้ชัยชนะเหนือประเทศอื่น ๆ ในข้อที่ 41 จะเห็นว่า อาณาจักรโรมนี่ในที่สุดจะถูกแบ่งออกเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายที่เป็นเหล็ก ซึ่งอาจหมายถึงฝ่าย “เผด็จการ” และฝ่ายที่เป็นดินเหนียว อาจหมายถึง “ฝ่ายเสรีประชาธิปไตย” ทั้งสองฝ่ายนี้ไม่อาจรวมเข้าด้วยกันได้ แต่วันสุดท้ายจะพยายามรวมกันเป็นกำลังอันเดียว มิใช่เพราะความรักแต่ด้วยกลัว “ตาย” ซึ่งอาจเกิดจากการทำลายซึ่งกันและกันด้วยอาวุธร้าย กระนั้นก็ตามโครงการนี้จะไม่สำเร็จเรียบร้อยเพราะเหล็กจะรวมกับดินเหนียว อาจหมายถึง “ฝ่ายเสรีประชาธิปไตย” ทั้งสองฝ่ายนี้ไม่อาจรวมเข้าด้วยกันได้ แต่วันสุดท้ายจะพยายามรวมกันเป็นกำลังอันเดียว มิใช่เพราะความรักแต่ด้วยกลัว “ตาย” ซึ่งอาจเกิดจากการทำลายซึ่งกันและกันด้วยอาวุธร้าย กระนั้นก็ตามโครงการนี้จะไม่สำเร็จเรียบร้อยเพราะเหล็กจะรวมกับดินเหนียวให้สนิทไม่ได้

อาณาจักรสุดท้ายของโลกจะประกอบด้วย 10 ประเทศมหาอำนาจ แต่เราไม่รู้ว่าจะเป็นประเทศใดบ้าง? หรือจะเกิดขึ้นเมื่อใด? เมื่อนั้นแหละ ที่สิ้นสุดของโลกก็จะมาถึง เป็นเวลาที่พระเจ้าจะทรงทำลายอาณาจักรต่าง ๆ ของโลกให้ย่อยยับไป ประสถาปนาอาณาจักรของพระองค์ขึ้น (ดูข้อ 34,35)

หินก้อนที่ถูกแฉะออกมากลึงถูกรูปปั้น และทำลายรูปปั้นลงเสียอย่างราบคาบนั้น หมายถึงองค์พระเยซูคริสต์ พระองค์จะเสด็จมาทำลายอาณาจักรของโลกในวาระสุดท้าย แล้วตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้นแทนที่ บางคนอ้างว่า หินนั้นหมายถึงคริสตจักรของพระคริสต์ บางคนก็ว่าคำทำนายตอนนี้

สำเร็จไปแล้วตั้งแต่พระเยซูคริสต์เสด็จมาบังเกิดครั้งแรก นั่นเป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง เพราะในข้อพระธรรมดาเนียลกล่าวว่า หินก้อนนี้ (พระเยซูคริสต์) จะทำลายอาณาจักรทั้งปวงให้ย่อยยับไป และพระองค์จะตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้นครอบครองจักรวาลนี้ แต่คริสตจักรซึ่งก่อตัวขึ้นตั้งแต่ยุคพื้นเทศตอนปัจจุบันนี้ มิได้ทำลายอาณาจักรใด ๆ ในโลกนี้เลย และเมื่อคริสตจักรถูกตั้งขึ้นใหม่ ๆ นั้น โลกนี้มีมหาอำนาจอยู่เพียงประเทศเดียว คืออาณาจักรโรม มิใช่สิบอาณาจักรดังที่บ่งไว้ในคำพยากรณ์

ถ้าท่านสังเกตดูเหตุการณ์ของโลกปัจจุบัน ท่านจะทราบว่า คำพยากรณ์ของดาเนียลเกิดเป็นจริงมากขึ้นทุกที โลกกำลังพยายามแสวงหาสันติสุขโดยรวมตัวกับเป็นพันธมิตร ในวันหนึ่งข้างหน้า การรวบรวมกำลังของ 10 มหาอำนาจจะเกิดขึ้น นั่นหมายถึงวาระการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ท่านพร้อมแล้วหรือยังที่จะต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระองค์

บทเรียนที่ 4 ยุคแห่งความทุกข์เวทนายิ่งนัก

ดาเนียล บทที่ 3:1-18

ดาเนียลบทที่ 3 เป็นบทที่มีความหมายสำคัญยิ่งบทหนึ่ง เรื่องราวในตอนนี้มีความจริงและความหมายที่เป็นข้อเตือนสติคริสเตียนแฝงอยู่ถึง 3 แห่ง ประการแรก บ่งถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคดาเนียล พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะทรงคุ้มครองพลไพร่ของพระองค์ให้ได้รับความปลอดภัย ในระหว่างที่ตกเป็นเชลยของชาวบาบิโลน พระองค์ก็ได้ทรงรักษาพระสัญญาของพระองค์ ประการที่สอง เราอาจนำเอาความหมายในประการแรกมาใช้ในชีวิตประจำวันของเราในปัจจุบันได้ว่าถ้าเราวางใจในพระองค์ตลอดเวลาแล้วไซ้ พระองค์ไม่เพียงแต่ทรงป้องกันเราให้พ้นเสียจากภัยอันตรายต่าง ๆ เท่านั้น ในยามที่มีภัยต่าง ๆ เกิดขึ้น พระองค์ยังจะทรงนำเราฝ่าอุปสรรคเหล่านั้นไปได้ ประการที่สาม นับว่าสำคัญมาก คือเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นนั้นเป็นอุทธานหรือข้อเปรียบเทียบที่เล็งถึงเหตุการณ์ในอนาคตของโลกนี้ได้อย่างแม่นยำ ให้เราศึกษาต่อไปในข้อพระธรรมของบทที่สามนี้ ซึ่งสอดคล้องกับนิมิตที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่อัครสาวกยอห์น ดังที่ท่านได้บันทึกไว้ในพระธรรมวิวรณ์ อย่างไม่มีข้อขัดแย้งกันเลย

(1-7) ในบทเรียนวันนี้ เราจะเน้นหลักในความหมายของเหตุการณ์ที่เล็งถึงอนาคต กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงมีพระราชโองการให้สร้างรูปเคารพทองคำและมีคำสั่งให้พวกเจ้านายทั้งปวงทั้งแคว้นบาบิโลนมาทำการฉลองบูชารูปเคารพนั้น กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จัดได้ว่าเป็นแบบของผู้ทรยศต่อพระคริสต์ ผู้ทรยศต่อพระคริสต์ และผู้พยากรณ์เท็จดังที่ได้บ่งไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 (ให้ครูอ่านจากพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 ได้เอ่ยถึงสัตว์ร้ายสองตัว ตัวแรกอาจหมายถึงผู้มีอำนาจในทางการเมือง ส่วนสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งคงหมายถึงผู้พยากรณ์เท็จ ซึ่งมีอำนาจในทางศาสนา สัตว์ร้ายตัวหนึ่งมีอำนาจบังคับให้คนทั้งปวงทำการกราบไหว้บูชาสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง ใครขัดขึ้นจะต้องถูกฆ่าตาย (ข้อ 15)

เราได้กล่าวไว้แล้วว่า กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เป็นตัวอย่างที่เล็งถึงลักษณะของผู้ทรยศต่อพระคริสต์ ซึ่งจะมีขึ้นในอนาคต จากข้อพระธรรมวิวรณ์ที่ยกมาอ้างอิงข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ทรยศต่อพระคริสต์จะแฝงกายมาในลักษณะรักสันติแต่แล้วมันจะล่อลวง และทรยศต่อผู้ติดตามดังเช่นกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ พระองค์ได้สัญญาแก่ดาเนียลและสหายของท่านว่าจะให้ความคุ้มครองแก่ชาวอิสราเอลแต่งตั้งให้เป็นใหญ่เป็นโตมีหน้ามีตา แต่พอสามปีครึ่งผ่านไปเท่านั้นเอง กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็เปลี่ยนคำสัญญาของพระองค์ โดยสร้างรูปเคารพนั้น ใครฝ่าฝืนจะต้องถูกลงอาญาถึงแก่ชีวิต

ส่วนเตาไฟลูกโพลงนั้นแล้งถึงความทุกข์ทรมานซึ่งในยุคแห่งความทุกข์เวทนา แม้ว่าความลำบากจะเกิดขึ้นมาบ้างก็เป็นเพียงเล็กน้อย แต่ในตอนครึ่งหลังความทุกข์แสนเข็ญก็ได้เกิดขึ้น และในตอนนี่เองที่รัศมีและเดชานุภาพของพระเจ้าได้สำแดงออกมาอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยเหตุที่เตาไฟนั้นแล้งถึงความทุกข์เวทนายิ่งนักที่จะเกิดขึ้นและจะทวีความรุนแรงขึ้นเป็น 7 เท่า ของความรุนแรงที่มีอยู่แต่เดิม (ข้อ 19) แสดงว่าความทุกข์ทรมานต่าง ๆ ที่มีมาแล้ว ดังเห็นได้จากข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ถึงความวุ่นวายในประเทศต่าง ๆ การกั้นคาร์อาหาร โรคระบาดเป็นต้น เป็นเพียงการเริ่มต้นของความทุกข์ลำบากเท่านั้น ซึ่งเปรียบไม่ได้กับความทุกข์เข็ญที่จะมาในอนาคตเลย

ให้เราหันกลับมาพิจารณาคุณลักษณะของผู้ทรยศต่อพระคริสต์ และผู้พยากรณ์เท็จดังที่ได้บันทึกไว้ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 อีกครั้งหนึ่ง “สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น ตัวมันเหมือนเสือดาว และตีนมันเหมือนดินหมี และปากมันเหมือนปากสิงโต และพญานาคนั้นก็ให้ฤทธิ์และบังลังก์ของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น และให้มีอำนาจมาก” (13:2) พญานาคนั้นมีชื่อใครอื่นไกล คือซาตานนั่นเอง และซาตานก็เป็นผู้หนุนหลังสัตว์ร้ายหรืออีกนัยหนึ่งผู้ทรยศต่อพระคริสต์ให้มีอำนาจและฤทธิ์พอที่จะล่อลวงมนุษย์ทั้งปวงได้

“และข้าพเจ้าได้เห็นเศียรของสัตว์ร้ายนั้นเศียรหนึ่งดูเหมือนลูกฟืนปางตาย แต่แผลที่ถูกฟืนปางตายนั้นได้รับการพยาบาลจนหาย คนสิ้นทั้งโลกก็อัศจรรย์ใจติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น (ข้อ 3) “...และได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นด้วยวาจาว่า ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครอาจจะสู้รบกับสัตว์นี้ได้ และทรงยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากพูดคำจาบจ้วงหยาบคายต่อพระเจ้าและทรงยอมให้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน” (ข้อ 4,5) ช่วงเวลา 42 เดือนนี้เป็นระยะเวลาที่พระเยซูคริสต์ทรงสั่งสอนในโลกพอดิบพอดี นี่แสดงให้เห็นว่าผู้ทรยศต่อพระคริสต์ได้พยายามต่อต้านและเลียนแบบอย่างของพระเยซูทุกประการ “มันได้ออกปากพูดคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์ แล้วจึงประทานให้มันมีอำนาจกระทำสงครามต่อพวกสิทธิชนและมีชัยชนะแก่เขา แล้วจึงประทานให้มันมีอำนาจเหนือทุกตระกูล ทุกภาษา ทุกประเทศ” (ข้อ 6,7) กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ประกอบพฤติกรรมดังกล่าวนี้ทุกประการ ด้วยเหตุนี้เองเราจึงนับพระองค์เข้าไว้ในจำพวกต่อสู้อัครทูตด้วย

“และบรรดาคนที่อาศัยแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น เว้นไว้คนทั้งปวงที่มีชื่อจดไว้ในสมุดทะเบียนประจำชีพ ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก คือสมุดของพระเมษโปดกที่ถูกฆ่าเสีย” (ข้อ 8) ขอให้สังเกตดูว่า การบูชากราบไหว้ที่สัตว์ร้ายตัวนั้นบังคับให้คนทั้งปวงปฏิบัติ นั้นไม่อาจบังคับสิทธิชนที่ได้เกิดใหม่และมอบกายถวายชีวิตไว้กับพระเจ้าจริง ๆ แล้วได้เหมือนดังกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ได้ทรงมีพระราชโองการให้ทุกคนกราบไหว้รูปปั้นซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้น ทุก ๆ คนปฏิบัติโดยคหณ เว้น

แต่ชายหนุ่มชาวอิสราเอลสามคนซึ่งนับถือพระเจ้าผู้เที่ยงแท้แต่พระองค์เดียว ไม่ยอมทำการกราบไหว้รูปเคารพนั้น

ให้เราพิจารณาคุณเครื่องหมายของสัตว์ร้ายตัวที่สองคือ 666 และเปรียบเทียบกับขนาดของรูปเคารพที่ราชานะบูซัคเน้รทรงสร้างขึ้นคือ สูง 60 ศอกกว้าง 6 ศอก ขอให้สังเกตว่ามีเลข 6 เป็นหลักอยู่ทั้งสองฝ่าย เลข 6 เป็นหมายเลขแห่งความไม่ครบบริบูรณ์ของมนุษย์ ส่วนเลข 7 เป็นเลขแห่งความดีพร้อมครบบริบูรณ์ของพระเจ้า ทำบุญทำทานเพื่อจะได้เป็นผู้ดีพร้อมทุกประการ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่อาจหนุนทำให้มนุษย์เป็นผู้เลิประเสริฐปราศจากความบาปได้ เสมือนหนึ่งคังเลข 6 ซึ่งก็คงเป็นเลข 6 ไม่ใช่เลข 7 และไม่มีทางจะเปลี่ยนเลข 6 ให้เป็นเลข 7 ได้

(8-20) ในข้อพระธรรมตอนนี้ซึ่งได้บันทึกเรื่องราวของชาวอิสราเอล 3 คน รับราชการอยู่กับกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ไม่ยอมมบูซารูปเคารพที่กษัตริย์ทรงสร้างขึ้นนั้นทำให้เราหวนกลับไปคิดถึงข้อพระธรรมวิวรณ์ 13:8 “...บรรดาคนที่อาศัยแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น เว้นไว้คนทั้งปวงที่มีชื่อจดไว้ในสมุดทะเบียนประจำชีพตั้งแต่แรกนั้น” ในยุคแห่งความทุกข์ทรมานอย่างยิ่งซึ่งเราเรียกว่า “ยุคเช็ญ” สิทธชนจะถูกข่มเหงรังแกอย่างหนัก แต่บรรดาผู้ที่บังเกิดใหม่แล้วจริง ๆ จะยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระเจ้า และเผชิญเหตุการณ์เหล่านั้นอย่างไม่หวาดหวั่น แม้ว่ากรกระทำ

สิ่งที่จะเกิดขึ้นในยุคแห่งความทุกข์เวทนา
1. ผู้ทรยศต่อพระคริสต์
2. ผู้พยากรณ์เท็จ
3. การข่มเหงรังแกคริสเตียน
4. คนทั้งหลายจะกราบไหว้บูชาผู้ทรยศต่อพระคริสต์
5. ความทุกข์แสนเช็ญที่ไม่เคยมีมาก่อน
6. คริสเตียนที่แท้จริงจะยืนหยัดเพื่อพระคริสต์

เช่นนั้นจะยังผลให้เขาถึงแก่ชีวิตก็ตาม คริสเตียนทั้งหลายพึงระลึกไว้เสมอว่า เมื่อเรามีชีวิตอยู่นั้นก็อยู่เพื่อพระคริสต์ แต่การตายก็ได้กำไรมากยิ่งขึ้นกว่าการมีชีวิตอยู่ คือเราจะได้อยู่กับพระเจ้าในเมืองบรมสุขเกษมได้เข้าเฝ้าพระองค์ตลอดเวลาและทูลต่อพระองค์อย่างใกล้ชิด อย่างนี้แล้วคริสเตียนยังจะกลัวความตายอยู่อีกหรือ มีคริสเตียนหลายคนกลัวความตาย ก็เพราะเขายังไม่มีความเชื่อมั่นอย่างแน่นอนว่าพระเจ้าทรงรอคอยเขาอยู่ในสวรรค์ หรืออาจจะเป็นเพราะเขายังไม่มีความมั่นใจว่า เขาได้บังเกิดใหม่แล้วจริง ๆ จึงยังไม่พร้อมที่จะตาย และไปพบกับการพิพากษาซึ่งจะนำไปสู่ความพินาศชั่ววันรันคร

ฉะนั้นอย่างกล่าวว่าการยื่นหัตถ์อยู่ฝ่ายพระเจ้านั้นท่านจะประสบความพินาศจริงอยู่ท่านอาจประสบความพินาศฝ่ายร่างกาย แต่ฝ่ายจิตวิญญาณของท่านนั้นพระเจ้าทรงปกป้องรักษาไว้ ไม่มีใครจะทำลายได้แต่ฝ่ายร่างกาย แต่จงเกรงกลัวพระเจ้าผู้ทรงปกป้องรักษาจิตวิญญาณของเราไว้นั้นเถิด ขอให้ดูตัวอย่างของซัดรีค เมเช็ค และอาเบคเนโก ชาวอิสราเอลทั้งสามซึ่งไม่ยอมกราบไหว้รูปเคารพใด ๆ นอกจากพระเจ้าองค์เดียว แม้จะมีหมายประกาศเห็นอยู่กับตาว่า ใครฝ่าฝืนต้องถูกทิ้งลงในเตาไฟทั้งเป็น แต่ทั้งสามคนก็หาได้หวาดหวั่นไม่ และโดยความไว้วางใจของเขาที่มีต่อพระเจ้านี้เอง พระองค์จึงทรงช่วยเหลืออย่างน่าอัศจรรย์ยิ่ง ดังเราจะได้เรียนในบทที่ 5 ต่อไป

บทเรียนที่ 5 การเข้าโลมในยามทุกข์

ดาเนียล บทที่ 3:19-30

(22,23) คนที่จับหนุมชาวอิสราเอลทั้งสามคือ ชัครัก เมซาค และอาเบดเนโกโยนลงในเตาไฟนั้นกลับถูกไฟครอกตาย นี่เป็นข้อยืนยันให้เห็นว่าพระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษผู้ที่ทำการข่มเหงพลไพร่ของพระองค์ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทั้งเก่าและใหม่ได้บันทึกเหตุการณ์ทำนองนี้ ที่พระเจ้าได้ทรงลงอาญาแก่คนที่ยื่นมือมาทำลายผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วในพระธรรมปฐมกาล 12:3 พระเจ้าได้ทรงตรัสสัญญาแก่อับราฮัมว่า “เราจะอวยพรแก่คนที่อวยพรให้เจ้า เราจะสาปแช่งคนที่แช่งเจ้า” และพระธรรมมัทธิว 25:31-46 ก็ได้เน้นไว้อีก อย่างไม่น่าจะมีข้อสงสัย (ให้ครูอ่านจากพระธรรมปฐมกาลและมัทธิวตามข้อที่ได้บ่งไว้โดยตรง)

ในเมื่อพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวไว้หลายตอนว่า พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเราเสมอ เราก็ไม่น่าหวาดหวั่นที่จะยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระองค์ แม้เราจะต้องเสียชีวิตฝ่ายร่างกายนี้ แต่เรายังได้รับชีวิตนิรันดร์ซึ่งไม่มีวันที่จะสิ้นสุด ชีวิตฝ่ายนี้หนึ่งของเรานี้จะยืนยาวไปสักเท่าไรกัน ในสมัยนี้คนส่วนมากมีอายุได้ไม่เกิน 70 ปีก็ต้องอำลาจากโลกนี้ไปแล้ว ฉะนั้นจะตั้งมั่นคงอยู่ในวันแห่งยุคเช็ญซึ่งจะบังเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้นี้ แต่เป็นที่แน่นอนเหลือเกินว่าในวาระแห่งยุคเช็ญนั้น คริสเตียนหลายคนจะปฏิเสธพระเยซู ผู้ที่ยึดมั่นอยู่กับพระองค์ พระเจ้าทรงสัญญาว่า “...เจ้าจึงเป็นผู้สัจย์ซื่อตรงเท่าวันตายและเราจะให้เจ้ามีมงกุฎแห่งชีวิต” (วิวรณ์ 2:10)

(24-27) จงสังเกตให้ดีว่าเมื่อทั้งสามคนคือ ชัครัก เมซาค และอาเบดเนโกโยนลงไปในเตาไฟซึ่งถูกทิวความร้อนขึ้นกว่าเดิมถึง 7 เท่านี้ เครื่องพันธนาการหลุดออก และพระเจ้าได้เสด็จลงมาดำเนินกับเขาในเตาไฟ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์และคนทั้งปวงพากันประหลาดใจยิ่งนัก กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ถึงกับตรัสออกมาว่า “เราเห็นสี่คนหลุดออกจากมัดกำลังเดินอยู่ในท่ามกลางเตาไฟนั้น และเขาไม่ไหม้เหมือนเลย รูปโฉมของคนสี่นั้นดูละม้ายคล้ายคลึงกับองค์เทพบุตร”

ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 7 เราจะอ่านพบว่าพระเจ้าจะทรงประทับตราชาวอิสราเอล 144,000 คน ข้อพระธรรมได้เน้นว่าตระกูลในพวกอิสราเอล (ข้อ 4) คือตระกูลอิสราเอลทั้ง 12 ตระกูล คนเหล่านี้จะรอดพ้นจากภัยกรรมานที่จะเกิดขึ้นในยุคเช็ญ ในสมัยนี้มีบางพวกเชื่อพวกเขาเป็นพวกหนึ่งในจำนวน 144,000 คนนั้น และพวกเขาเท่านั้นที่จะรอด นั่นไม่เป็นความจริง พระธรรมวิวรณ์ได้บ่งอย่างเฉพาะเจาะจงว่า พวก 144,000 คน นั้นคือพวกตระกูลอิสราเอล 12 ตระกูล เราเป็นส่วนหนึ่งของพระ

คริสต์ ซึ่งได้รับการประทับตราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ผู้ใดไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือผีร้ายซาตาน คนใดบังอาจจะมาแตะต้องเราได้นอกเสียจากพระเจ้าจะทรงอนุญาตเสียก่อน

ชาวอิสราเอลทั้งสามคนนั้น ได้เลือกทางเดินที่จะเป็นผู้สืบทอดต่อพระเจ้าแม่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะทรงเกรี้ยวกราดเพียงใดก็ตาม พวกเขาที่ยังคงยืนกรานปฏิเสธไม่ยอมกราบไหว้รูปเคารพตามคำบัญชาของกษัตริย์ บางคนอาจเกิดความสงสัยในตอนนี เพราะพระธรรมโรมบทที่ 13 ได้เขียนไว้ว่า ให้เราเชื่อฟังและยอมผู้ปกครองเจ้าบ้านผ่านเมือง ก่อนที่เราจะอธิบายข้อข้องใจนี้

ให้เราอ่านเรื่องตามที่เล่ากันก่อนว่ามีเด็กชาย 2 พี่น้อง กำพร้าแม่ มีแต่เหตุที่เด็กสองคนนี้เป็นคริสเตียนรักพระเจ้า จึงอดทนอยู่กับพ่อซึ่งไม่รู้จักทำมาหากินโดยไม่ปรึกษาบ่นแต่ก็นั้นแหละมนุษย์เราตราบดีที่ยังเป็นมนุษย์อยู่จะให้มีความใจเลศปานทูตสวรรค์นั้นหาได้ไม่ ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่เด็กชายสองคนนี้ไม่ค่อยรักพ่อจื๊มาของตนเท่าใดนัก

อยู่มาเช้าวันอาทิตย์ วันหนึ่ง เด็กทั้งสองคนนี้ได้ไปนมัสการพระเจ้าธรรมศาลาในหมู่บ้านของตน นักเทศน์ในเช้าวันนั้นเทศนาเรื่องให้รักซึ่งกันและกัน ผู้เป็นสามี จงรักภรรยาของตน ผู้เป็นบุตรจงฟังรักและเคารพยำเกรงบิดามารดาของตน เด็กชายสองคนพี่น้องนี้ก็เกิดความสำนึกผิด และต่างสัญญาว่าจะเริ่มต้นรักพ่อของตน วันต่อมาพ่อจื๊มาแสนจี้ก็ยกสั่งให้เด็กสองคนนี้ตัดฟันในป่าเอาไปขายที่ตลาดในเมือง เด็กสองคนก็ปฏิบัติตามอย่างยินดี เมื่อขายฟันหมดกลับมาถึงบ้านก็เอาเงินออกนับให้พ่อดู พ่อก็สั่งอีกว่าให้เอาเงินทั้งหมดนั้นไปซื้อเหล้ามาให้พ่อพี่ชายคนโตก็ปรึกษากันน้องชายว่า จะทำประการใดดี น้องชายก็ออกความเห็นไม่ควรปฏิบัติตามคำสั่งข้อนี แม้ว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์จะให้ผู้เป็นบุตรรักและเคารพเชื่อฟังบิดามารดาของตนก็จริงอยู่ แต่ในกรณีที่พ่อสั่งให้ทำในทางที่ผิดและขัดต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเช่นนี้แล้ว ก็ยากที่จะปฏิบัติตามได้

ผู้เรียนคงจะได้ข้อคิดเล็ก ๆ น้อย ๆ จากเรื่องที่น่ามาประกอบบทเรียนนี้บ้างแม้ว่าข้อพระคัมภีร์จะสั่งสอนคริสเตียนให้นับถือและปฏิบัติตามคำบัญชาของเจ้าบ้านผ่านเมืองก็ตาม แต่ขอให้สังเกตในพระธรรมโรมบทเดียวกันคือบทที่ 13:5 กล่าวว่า "...แต่เพราะเห็นดีตามใจที่สังเกตผิดและชอบของตนด้วย" ถ้าใจที่สังเกตผิดและชอบเตือนว่า อย่าทำ อย่าทำ ก็จงอย่าทำ มีบางสิ่งบางประการที่เราไม่อาจปฏิบัติตามคำบัญชาของเจ้าบ้านผ่านเมืองได้ ตัวอย่าง เช่น อัครสาวกเปโตรและยอห์นไม่อาจจะหยุดสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าได้ แม้ว่าจะได้รับคำสั่งจากพวกมหาปุโรหิตให้ระงับเสียก็ตาม อัครสาวกทั้งสองกล่าวว่า "ข้าพเจ้าต้องเชื่อฟังพระเจ้ายิ่งกว่าเชื่อฟังมนุษย์" (กิจการ 5:29) ด้วยเหตุนี้เองท่านทั้งสองจึงถูกจำคุกเหมือนชาวอิสราเอลทั้งสามคนที่ถูกโยนลงในเตาไฟ แต่ถ้าเราวางใจในพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเราแล้ว เราจะยืนหยัดอยู่ฝ่ายพระองค์ได้เสมอ แม้ว่าจะต้องสละชีวิตของเราก็ตาม แต่อย่างไรก็ตาม เราเข้าใจผิดว่า คริสต์ศาสนาสอนให้แข็งข้อต่อกฎหมายบ้านเมือง ประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่

ปกครองแบบประชาธิปไตยให้สิทธิและเสรีภาพแก่พลเมืองที่จะเลือกนับถือศาสนาได้ตามใจปรารถนา ฉะนั้นจึงไม่มีกฎหมายข้อใดที่จะบังคับให้เราทำการใดอันเป็นการขัดต่อหลักความเชื่อทางศาสนา เราควรจะขอบพระคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงโปรดให้เราเกิดมาในแผ่นดินไทยอันมีเสรีภาพเช่นนี้

(28-30) เมื่อหนุ่มชาติอิสราเอลทั้งสามคนออกมาจากเตาไฟ เนื้อตัวหรือแม้แต่เส้นผมเพียงเส้นเดียวก็มิได้หิ้งงอไปเลยนั้น กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ รวมทั้งเจ้านายอื่น ๆ ก็ได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า ทั้งนี้ก็เพราะ ชัครัก เมซาค และอาเบคเนโก วางใจในพระเจ้าตราบจนวินาทีที่ถูกโยนลงไปในเตาไฟ ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

มีบางครั้งบางคราวที่เราพลาดไม่กล้าเป็นพยานเรื่องพระเจ้าต่อผู้ที่เราเห็นว่ามิอำนาจศรัทธา หรือบางครั้งเรานึกสงสัยอยู่ครั้นครั้นว่า เหตุไฉน เราเคยอธิษฐานขอให้พระเจ้าสำแดงอำนาจอะไรสักอย่างก็”ไม่เคยปรากฏให้เราเห็น ขอให้เราสำรวจจิตใจของเราเองว่า เราได้ติดตามพระเจ้าทุกช่วงก้าวหรือไม่ ถ้าไม่แล้ว พระเจ้าก็จะไม่ทรงสำแดงเดชานุภาพให้ปรากฏดังที่ทรงแสดงในกรุงบาบิโลนถ้า ชัครัก เมซาค และอาเบคเนโก ไม่ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างถึถ้วนแล้ว การมหัศจรรย์ดังที่ปรากฏแก่เขานั้นคงไม่มีวันเกิดขึ้นได้ และบรรดาเจ้านายทั้งปวงในกรุงบาบิโลนคงไม่มีโอกาสได้เห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าผู้สูงสุด

อย่างลึ้มว่า พระเจ้าทรงมีโครงการสำหรับชีวิตของท่านแล้ว แต่บางครั้งพระองค์อาจจะอนุญาตให้มีการทดลองมาสู่ท่าน สมมุติว่า ชัครัก เมซาค อาเบคเนโก จะคิดว่า “ดูเถอะ เราพยายามจนสุดความสามารถที่จะดำเนินชีวิตกับพระเจ้าแม้แต่จะขัดคำสั่งของกษัตริย์ แต่ดูเอาเถิด พระเจ้าปล่อยให้เราถูกจับมัดพร้อมจะโยนลงเตาไฟอยู่แล้ว” ถ้าสามคนนั้นมีความสงสัยดังที่ว่านี้แล้ว แน่นนอนเหลือเกินร่างกายของเขาคงจะกลายเป็นหมูหันอยู่ในเตาไฟอันร้อนจัดนั่นเอง คริสเตียนหลายคนในสมัยนี้ ที่ร้องโวยวายเอาถึกับพระเจ้าเมื่อถูกการทดลอง หว่าพระเจ้าทอดทิ้งบ้างละ พระเจ้าไม่ยุติธรรมบ้างละ บางทีก็เกิดมีความสงสัยพระเจ้าว่าพระองค์จะช่วยให้เราได้จริงหรือ จงจำไว้เสมอว่า จงเชื่อและวางใจในพระองค์เท่านั้น “ไม่มีการทดลองอะไรมาถึงท่านทั้งหลายเว้นไว้แต่การทดลองซึ่งเคยมีแก่มนุษย์ทั้งปวง แต่พระเจ้าทรงซื่อสัตย์พระองค์จะไม่ทรงยอมให้ท่านถูกทดลองเกินที่จะทนได้ และเมื่อทรงยอมให้ท่านถูกทดลองนั้น จะทรงโปรดให้มืทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านทั้งหลายจะมีกำลังทนได้” (1 โครินธ์ 10:13)

ในข้อที่ 29,30 ก็บ่งไว้อย่างชัดเจนว่า พระเจ้าซึ่ง ชัครักเมซาค และอาเบคเนโกเชื่อนั้นได้รับคำยกย่องจากกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ถึงกับทรงออกกฎหมายห้ามมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดพุดจาหมิ่นประมาทพระเจ้าของชาวอิสราเอลเป็นอันขาด รวมทั้งหนุ่มอิสราเอลทั้งสามคนนั้นก็ได้รับยศตำแหน่งสูงจึ้นกว่าเดิม แสดงให้เห็นว่าหลังจากการทดลองผ่านพ้นไปแล้ว พระเจ้าจะทรงประทานสิ่งที่ดีกว่าที่เราศุนย์ไป

ระหว่างถูกการทดลอง ฉะนั้นถ้าแม้ตัวท่านเองหรือผู้หนึ่งผู้ใดได้รับความลำบากเพราะการทดลอง จง
มั่นใจเถิดว่า พระเจ้าทรงหยั่งรู้หมด จงวางใจในพระองค์ว่า พระองค์ทรงมีโครงการสำหรับเราอยู่แล้ว

บทเรียนที่ 6 ท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา

ดาเนียล บทที่ 6

(1-3) ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 4 นี้ เป็นบทที่แตกต่างไปจากบทอื่น ๆ บทที่ 4 ว่าด้วยข้อความที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้เล่าหลังจากที่เหตุการณ์ตอนหนึ่งได้บังเกิดแก่พระองค์ และพระองค์ได้ทรงถ่อมพระทัยและกลับใจเสียใหม่แล้ว ข้อความที่ท่านดาเนียลได้บันทึกเอาไว้ในบทที่ 4 นี้ เราควรอ่านและศึกษาอย่างถี่ถ้วน จะทำให้จิตใจของเราอ่อนรนในการเป็นพยาน และนำดวงวิญญาณกลับมาหาพระเจ้ายิ่งขึ้น

เหตุการณ์ในบทที่ 4 เกิดขึ้นหลังจากที่ดาเนียลได้อธิบายความฝันเกี่ยวกับรูปปั้นใหญ่ได้ประมาณ 40 ปี ในตอนแรกดาเนียลได้สั่งให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์เห็นว่า พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่นั้นเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่พระองค์เดียว

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงคิดไปเสียว่า พระเจ้าองค์นี้เป็นพระเจ้าองค์หนึ่งในบรรดาเทพเจ้าทั้งหลาย มิใช่เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้แต่พระองค์เดียว ที่ควรแก่การนมัสการ นี่เป็นทัศนคติของกษัตริย์บาบิโลนซึ่งพอจะสังเกตได้ว่า พระองค์เป็นผู้มีศรัทธามนุษย์ (ดูข้อเขียนจากดาเนียลบทที่ 2:46,47) เวลาผ่านไปหลายปี กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงได้รับนิมิตจากพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง นิมิตครั้งนี้ทำให้กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ตระหนักได้ว่า พระเจ้าทรงมีฤทธิ์เหนือพระใด ๆ จนพระองค์ได้มีพระราชโองการห้ามมิให้ผู้ใดกล่าวหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า แต่พระองค์เองมิได้ทรงเปิดโอกาสให้พระเจ้าครอบครองชีวิตของพระองค์ (ดูข้อเขียนจากดาเนียล บทที่ 3:28,29) มนุษย์เราในสมัยนี้มีนิสัยเหมือนกับกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เขาเชื่อและยอมรับว่า สวรรค์นั้นมีจริง และทราบว่ามีพระเจ้า แต่ก็ยังคงมีใจแข็งกระด้างไม่ยอมถ่อมตัวลงมากกราบไหว้วันมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ ซึ่งสามารถนำความรอดและสันติสุขที่แท้มาสู่ตนได้ ความรู้เป็นสิ่งที่ทำให้เรามีสติปัญญาปราดเปรียวกว้างขวาง แต่ไม่ช่วยให้เรารอดพ้นจากอำนาจของความบาปได้ ความเชื่อเท่านั้นที่จะทำให้เรามีชีวิตนิรันดร์

(4-5) ให้เราพิจารณาข้อที่ 4 เรา “*เนบูคัดเนสซาร์ อยู่เป็นผาสุกในวังของเรา และมีความจำเริญอยู่ในมณฑลของเรา*” พระองค์ทรงมีความสำราญอยู่โดยไม่คำนึงถึงอนาคตที่จะบังเกิดขึ้นแก่พระองค์ นี่เป็นอุทาหรณ์ให้มนุษย์สมัยนี้ได้สำนึกเอาไว้ว่า ความสุขสำราญที่เราดื่มด่ำอยู่ในโลกนี้เป็นอนิจจัง ไม่ยั่งยืนแต่มีหลายคนที่มีความคิดอย่างง่าย ๆ ว่า “เราดื่ม เทียว แสวงหาความสุขในโลกนี้ไว้ตัวเราให้มากที่สุดดีกว่า เพราะตายแล้วความสุขเหล่านี้เราจะหอบเอาไปด้วยไม่ได้” ถ้าท่านผู้ใดมีความคิดมักง่ายเช่นนั้น ขอให้พิจารณาคูเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ พระองค์ทรงประทับ

อย่างผาสุกในวังอันโอ่อ่าของพระองค์ที่ตกแต่งด้วยเครื่องประดับประดา และเพียบพร้อมไปด้วยเครื่องอำนวยความสะดวก เปรียบดังมนุษย์ในสมัยนี้ ที่ได้ทุ่มเทความไว้วางใจทั้งหมดไว้กับการศึกษาและสติปัญญาของบรรดานักวิทยาศาสตร์ทั้งหลาย ประชาชาติทั้งหลายพากันกล่าวขวัญถึงพลังนิวเคลียร์ที่มีประสิทธิภาพในการทำลาอย่างน่าสยดสยอง บรรดาชาติต่าง ๆ พากันอภิปรายปัญหาที่จะทำให้เกิดสันติภาพในโลกนี้ ไม่ว่าโลกนี้จะพากันแสวงหาวิธีการซึ่งจะนำสันติมาสู่ปวงมนุษย์เพียงใดก็ตาม สิ่งที่เป็นผลติดตามมากก็เป็นแต่เพียงสันติภาพชั่วคราว มันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ที่จะก่อให้เกิดสันติขึ้นในใจของผู้ที่ไม่ยอมให้อำนาจสันติราชเป็นผู้ดำเนินการ ฉะนั้นสันติสุขที่มนุษย์กำลังชื่นชมอยู่ในขณะนี้ไม่ใช่ของถาวรไม่ยั่งยืน เพราะเป็นสันติที่มนุษย์แสกสรรปั้นแต่งขึ้นมาด้วยสมองและน้ำมือของมนุษย์ที่รักการกระทำบาปทั้งหลาย

ข้อพระธรรมตอนนี้ยังมีข้อเตือนใจเรามากประการหนึ่ง กล่าวคือ ก่อนที่ราชาเนบูคัดเนสซาร์จะได้ประสบความหายนะนั้นพระองค์ยังทรงมีความสุข ความพอใจปราศจากความอนาทร้อนใจใด ๆ บ่งให้เห็นว่าก่อนที่โลกนี้จะถึงจุดจบจะมีสันติชั่วคราวเกิดขึ้น แล้ววันสุดท้ายของปวงมนุษย์ก็จะมาถึง

(6-7) ในตอนนี้จะเห็นว่าราชาเนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงมีหมายประกาศเรียกโหรพวกหมอดู พวกเล่นกล และนักปราชญ์ให้เข้ามาเฝ้า และอธิบายความหมายของความฝัน จะเห็นได้ว่ามนุษย์เรายังมีความเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่า บรรดามนุษย์ดินดินเหมือน ๆ กับเรา มีความสามารถที่จะให้ความหวัง ความเชื่อมั่นต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดในอนาคตได้ แต่รูปการณ์หาได้เป็นเช่นนั้นไม่ มนุษย์ซึ่งไม่อาจจะสร้างต้นหญ้าสักต้นเดียวได้นั้น โฉนเลยจะมีความสามารถหยั่งรู้เหตุการณ์ในอนาคต ซึ่งองค์พระเจ้าผู้สูงสุดเป็นผู้กำไว้แน่ชัด 7 บ่งไว้อย่างชัดเจนว่า บรรดาพวกโหรและนักปราชญ์เหล่านั้น ไม่มีความสามารถจะแก้ความฝันของราชาเนบูคัดเนสซาร์ได้ เราผู้เป็นคริสเตียนไม่จำเป็นต้องมีความกระวนกระวายใจว่า จะมีอะไรเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ เราไม่ทราบว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น แต่เรารู้ว่ามีผู้หนึ่งเป็นผู้กำอนาคตในวันพรุ่งนี้ไว้ และผู้ที่คอยคุมอนาคตนั้นเป็นผู้ที่เรียกเราว่า “บุตรที่รัก” เสียด้วย

มีเรื่องเล่าว่านายทหารผู้หนึ่งโดยสารทางเรือไปกับภรรยาสาว ในระหว่างทางนั้นเกิดพายุคลื่นภรรยาของเขามีความตระหนกตกใจเป็นอย่างยิ่ง วิ่งวนวายตลอดเวลา ปากก็พร่ำถามสามีผู้ยืนอยู่อย่างสงบว่า “ไม่มีความกลัวบ้างเลยหรือ” ผู้ที่เป็นสามีจึงเรียกเธอเข้ามาใกล้แล้วชักดาบออกมาจ่อที่คอของภรรยาถามว่า “กลัวดาบนี้ไหม” ภรรยาขี้มและตอบว่า “ฉันไม่กลัวดอก เพราะดาบเล่มนี้อยู่ในมือของสามีซึ่งรักภรรยาปานชีวิต” นายทหารจึงกล่าวต่อไปว่า “เช่นเดียวกันนั้นแหละ ทะเลอันปั่นป่วนนี้ก็อยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงความรัก โฉนเราผู้เป็นบุตรของพระองค์จึงต้องหวาดหวั่น”

(8-27) ในตอนนี้ราชาเนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงมีพระราชโองการให้ดาเนียลเข้าเฝ้า และอธิบายความหมายของความฝัน จะเห็นได้ว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าไม่เคยทำให้ผู้ที่ปากหน้าเข้ามาพึ่งได้รับความ

ผิดหวังเลยแม้แต่ครั้งเดียว แม้ว่าราชาเนบูคัดเนสซาร์จะได้ฟังบริการของบรรดาหมอดูก่อนที่จะหันกลับมาขอความช่วยเหลือจากดาเนียลผู้ประกอบไปด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แต่ดาเนียลก็ได้สำแดงความน้อยใจหรือตัดพ้อต่อว่าแต่ประการใด กลับทำการแก้ความฝันของราชาเนบูคัดเนสซาร์ตามความจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงให้ทุกประการโดยมิได้หวาดเกรง นี่ก็เป็นสิ่งประหลาดใจและให้ความหวังใจแก่คนบาปทั้งหลายว่า พระเจ้าทรงเป็นความรักอันยิ่งใหญ่ ทรงพร้อมเสมอที่จะประทานอภัยโทษแก่ผู้ที่หันหน้าเข้ามาสารภาพบาปและพึ่งในพระองค์ ไม่ว่าคนผู้นั้นจะมีบาปหนาเพียงใดในอดีตที่ผ่านมา มีหลายคนเคยพูดเสมอว่า “เรานี้มันบาปหนาจนไม่มีทางอภัยแล้ว...” นั่นไม่เป็นความจริง นอกเสียจากความบาปแห่งการดูหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ไม่มีความบาปชนิดใดที่ดำมืดเกินกว่าพระโลหิตของพระเยซูคริสต์จะชำระได้

พระเจ้าทรงประกอบด้วยความรักยิ่งใหญ่จริง ๆ พระองค์ทรงเปิดโปรดเสมอที่จะให้มนุษย์กลับใจ พระองค์ทรงกระทำทุกวิถีทางที่จะนำความรอดพ้นบาปมาสู่มนุษยโลก แม้แต่พระชนม์ชีพของพระองค์เอง ในข้อ 15 พระเจ้าทรงมีพระบัญชาให้โค่นต้นไม้อันเล็งถึงราชาเนบูคัดเนสซาร์ แต่ให้เหลือตอดคิดินไม่ถึงกับขุดรากทิ้ง ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะในยามที่ราชาเนบูคัดเนสซาร์ ทรงถ่อมพระทัยและยอมรับว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้กำหนดไว้ ทรงเป็นพระเจ้าองค์ที่เที่ยงแท้เท่านั้น นั่นแหละตอนที่ตอดคิดินอยู่นั้นก็จะแตกกิ่งก้านเจริญเติบโตขึ้นมาอีกหรืออีกนัยหนึ่งราชาเนบูคัดเนสซาร์ก็จะได้รับอาณาจักรและยศศักดิ์ของพระองค์กลับคืน (ข้อ 26)

(28-33) เหตุการณ์ทั้งปวงก็บังเกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ของท่านดาเนียลทุกประการ (ให้ครูอ่านข้อ 33) แสดงให้เห็นว่า คำพยากรณ์ของท่านดาเนียลเป็นความจริง และเหตุการณ์ซึ่งดาเนียลพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับอนาคต ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกับพระธรรมวิวรณ์บทที่ 6 ถึงบทที่ 19 จะต้องเป็นความจริงด้วย

(34-37) ในที่สุดราชาเนบูคัดเนสซาร์ก็ทรงสำนึกผิด และยอมรับพระเจ้าของดาเนียลเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้ พระองค์ได้ทรงถ่อมพระทัยลงสรรเสริญยกย่องพระเจ้าว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ แต่พระองค์เดียว ระยะเวลาที่ดาเนียลทำนายฝัน และเป็นพยานให้ราชานะบูคัดเนสซาร์ครั้งแรก จนกระทั่งครั้งสุดท้ายในบทที่ 4 ซึ่งราชาเนบูคัดเนสซาร์ยอมรับใจใหม่อย่างแท้จริง ห่างกันเป็นเวลาประมาณ 40 ปี จะเห็นได้ว่า ดาเนียลได้ออกทนเป็นพยานด้วยความสัตย์ซื่อจนถึงที่สุดเป็นเวลานานถึง 40 ปี สำหรับบุคคลเพียงผู้เดียว นี่ก็เป็นข้อหนุนใจและเตือนใจให้เราทุกคนมีความอดทนและสัตย์ซื่อในการเป็นพยานเพื่อพระเจ้า แม้เพียงคนเดียวเท่านั้นก็ตาม ก่อนจะจบบทเรียนวันนี้ ขอให้เรานึกว่า สันติสุขที่มนุษย์อุปโลกขึ้นเองในโลกแห่งความวุ่นวายนี้เป็นของจอมปลอม ไม่ยั่งยืนถาวร สันติสุขที่แท้จริงอยู่ในพระเจ้า จงช่วยกันประกาศข่าวประเสริฐนี้แก่พี่น้องชาวไทยเพื่อนร่วมชาติของเรา และอย่าลืมว่าท่านต้องอดทนพยายาม และสัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจนถึงที่สุด

บทเรียนที่ 7 พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงเขียนที่ฝาผนัง

ดาเนียล บทที่ 5

(1-9) พระธรรมดาเนียลบทที่ 5 ได้นำเรื่องราวในรัชกาลของราชาเบลสะซาร์พระนัดดาของราชาเนบูคัดเนสซาร์ซึ่งครองราชย์ได้ถึงอำนาจอยู่ถึง 45 ปี ในพระธรรมบทที่ 5 นี้ ราชาเบลสะซาร์กำลังทำสงครามติดพันอยู่กับชนชาติมาดาเยและฟาร์ศ แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังจัดให้มีการเลี้ยงใหญ่สำหรับพวกเจ้านายโดยมิได้ใส่ใจต่อข้าศึกชาวมาดาเยและฟาร์ศที่ตั้งค่ายล้อมอยู่นอกเมืองบาบิโลน ในขณะที่การเลี้ยงในเมืองบาบิโลนกำลังดำเนินไปอย่างสนุกสนานนั้น ทหารชาวมาดาเยและฟาร์ศจำนวน 5 ล้านคนนอกกำแพงเมืองกำลังพยายามอย่างขะมักเขม้นที่จะเข้ายึดตัวเมือง อันตัวเมืองบาบิโลนนั้น มีผู้กล่าวว่ามียี่กำแพงสูง 350 ฟุต และหนา 87 ฟุต ล้อมรอบ แล้วยังมีกำแพงชั้นในขนาดทัดเทียมกับกำแพงชั้นนอกอีกชั้นหนึ่ง และระหว่างกำแพงทั้งสองชั้น ยังมีคูเมืองกันไว้ โดยเหตุนี้ราชาเนบูคัดเนสซาร์จึงประมาทคิดว่าอย่างไรเสีย ข้าศึกคงข้ามกำแพงเข้ามาไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม แม้กำแพงเมืองจะคูหนาแน่น จุดอ่อนของการป้องกันเมืองอยู่ที่แม่น้ำยูเฟรติสที่ไหลผ่านตัวเมืองเพราะมีช่องให้แม่น้ำผ่านทั้งสองด้านกำแพงช่องนี้มีประตูเป็นลูกกรงเหล็กเปิดปิดสำหรับการสัญจรทางน้ำ ประวัติศาสตร์แสดงว่า กษัตริย์คาร์ยาซที่มาต่อสู้ได้ขุดคูให้น้ำเปลี่ยนทางไหล เพื่อทหารจะเข้าไปได้

ชาวบาบิโลนมีความมั่นใจและวางใจในการจัดการป้องกันอันเข้มแข็งของตนจึงเลี้ยงฉลองกินดื่มอย่างสำราญ ไม่สนใจว่า จำนวนข้าศึกจะมีมากมายเพียงใดมนุษย์สมัยนี้ก็ไม่ต่างไปจากชาวบาบิโลนเท่าใดนัก ทุกวันนี้เราจะได้อินข่าวการสงครามแพร่สพัดไปทุกประเทศ ผู้ที่เป็นคริสเตียนตระหนักดีว่าการเสด็จกลับมา ครั้งที่สองของพระเยซูใกล้เข้ามาแล้ว แต่ยังมีมนุษย์อีกจำนวนค่อโลกที่แสวงหาความสำราญใส่ตัวโดยไม่สนใจว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ควรหรือที่เราผู้เป็นคริสเตียนจะเพิกเฉยต่อวิญญานจิตของคนเหล่านั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็บ่งไว้อย่างชัดเจนว่า พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาดังขโยช ไม่มีผู้ใดทราบว่าจะเป็นเวลาวันใดหรือปีใดอย่างแน่นอนได้ แต่สิ่งที่เรารู้ได้อย่างแน่นอนก็คือ เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

หลังจากที่ราชาเบลสะซาร์และบรรดาขุนนางทั้งปวง ได้กินดื่มกันจนมึนเมา แล้วก็รับสั่งให้เขาภาชนะเครื่องที่ทำด้วยทองคำและเงิน ซึ่งราชเนบูคัดเนสซาร์ได้กวาดต้อนมาจากวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม อันเป็นภาชนะบริสุทธิ์ใช้เฉพาะในพระวิหารของพระเจ้ามาใส่เหล้าดื่มกันอย่างสนุกสนาน เราคงจะได้ยินอย่างถูกต้องว่า พวกเขาจะพากันเยาะเย้ยว่าพระเจ้าองค์ที่เที่ยงแท้แน่นอนไม่มีฤทธิ์อำนาจจริงดোক แม้ว่าพวกเขาจะเอาเครื่องภาชนะที่ใช้ในพระวิหารของพระองค์ใช้สำหรับบำรุงบำเรอความสำราญ ก็ไม่เห็น

พระเจ้าอาจสั่งสอนพวกเขาได้ และพวกเขาก็พากันสรรเสริญพระเจ้าที่เป็นเงินและทองที่อำนวยความสะดวกสำหรับเขา ขอให้เรานึกภาพพุดว่าเหตุการณ์ในการเล็งนั้นจะนำบดสีอับอายเพียงใด แต่น่าสงสารชาวบาบิโลนเหล่านั้น เพราะว่าพระเจ้าองค์ที่พวกเขาพากันดูแคลนนั้นเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ ผู้ทรงฤทธานุภาพแต่พระองค์เดียวจริง ๆ และทรงเป็น “พระเจ้าผู้สูงสุดได้ทรงบงการอาณาจักรของมนุษย์ และทรงพอพระทัยจะประทานแก่ผู้ใดก็ประทานให้แก่ผู้นั้น” ในขณะที่ชาวบาบิโลนกำลังสนุกกันอย่างเต็มที่นั้น ก็มีนิ้วมือปรากฏออกมาเขียนที่ฝาผนัง ลายมือนั้นเป็นลายมือของพระเจ้าราชาเบลชะซาซาร์ทรงตระหนกตกใจเป็นอันมาก จึงรับสั่งให้เรียกพวกหมอดู และนักปราชญ์มาอ่านข้อความที่นิ้วมือนั้นเขียน แต่ไม่มีสักคนหนึ่งในจำนวนนั้นที่สามารถอ่าน และแปลความหมายของตัวอักษรนั้นได้

(10-16) เมื่อพวกหมอดูและนักปราชญ์ทั้งปวงไม่อาจอ่าน และแปลความหมายของตัวอักษรเหล่านั้น ราชาเบลชะซาซาร์ก็รับสั่งให้ดาเนียลเข้าเฝ้า พระองค์ได้เสนอขอของตอบแทนแก่ดาเนียลว่าถ้าท่านสามารถใช้สติปัญญาของพระเจ้าในตัวท่านอ่านอักษรเหล่านั้นได้แล้ว ท่านจะได้รับเสื้อยศสีม่วงและได้คล้องสายสร้อยคอทองคำ พร้อมกับได้เป็นอุปราชชั้นตรีครองแผ่นดินอีกด้วย ข้อเสนอของราชาเบลชะซาซาร์แสดงให้เห็นว่ามั่งคั่งความสามารถของคน แลยังมีใจจงหอง เสนอยศศักดิ์ในโลกนี้เพื่อแลกกับของประทานจากพระเจ้า พระเจ้าไม่ปรารถนาของรางวัลจากมนุษย์ ไม่ทรงมีแผนการจะขายความรอดแก่ผู้ใด แต่ทรงประทานให้เปล่า ๆ พระองค์ไม่ปรารถนาเห็นทองคำของมนุษย์ ซึ่งเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์เอง

มีเรื่องเล่าว่าชายผู้หนึ่งใคร่จะได้เข้าเฝ้าพระเจ้า เขาจึงเอาเงินทองถวายให้แก่พระองค์ แต่พระเจ้าไม่ปรารถนาของเหล่านั้น เขาจึงเอาบ้านและที่ดินของเขาเองถวายเพิ่มเติมเข้าไปอีก เขาจึงถวายบุตรชายของเขาให้แก่พระเจ้า พระเจ้าก็ไม่พึงปรารถนาอีกเช่นกัน สุดท้ายเขาก็ทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่อีกแล้ว มีแต่ตัวของข้าพเจ้าเองนี่แหละที่ขอถวายให้แก่พระองค์” พระเจ้าทรงพอพระทัยและรับเอาไว้ นั่นแหละเราจะเห็นได้ว่า พระเจ้าต้องการให้เราถวายร่างกายและชีวิตให้แก่พระองค์ ขอมให้พระองค์มีอำนาจเหนือชีวิตและจิตใจของเรา แต่ขออย่าตีความหมายผิดไปว่าเมื่อพระเจ้าไม่ปรารถนาทรัพย์สินสิ่งของแล้วการถวายทรัพย์สินนั้นเป็นการแสดงว่าเราเป็นผู้ที่มีความกตัญญูรู้คุณ หลังจากที่เรได้ถวายตัวเป็นคริสเตียนแล้ว เราก็ควรถวายทรัพย์สินที่พระเจ้าประทานให้ คืนแก่พระองค์บ้าง เพื่อแสดงความรัก ความกตัญญู และทรัพย์สินเหล่านั้นก็มีไว้สำหรับพระเจ้าจะทรงเก็บไว้สำหรับพระองค์เอง แต่เราได้ใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นในราชกิจของพระองค์ และเผยแพร่งานประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

(17-29) ในตอนนี้จะเห็นดาเนียลได้ถือโอกาสเป็นพยานแก่ราชาเบลชะซาซาร์ โดยไม่หวาดหวั่น นับเป็นตัวอย่างอันดีที่คริสเตียนควรยึดถือเป็นแบบฉบับ เมื่อพระเจ้าเปิดโอกาสให้แก่เราแล้วจงฉวย

โอกาสนั้นเป็นพยาน เรื่องการกลับใจใหม่ อย่าลังเลใจหรือรอคอยโอกาสอื่น เพราะนั่นอาจเป็นโอกาสสุดท้ายสำหรับคนนั้นที่จะได้ยินพระกิตติคุณก็ได้

ดาเนียลได้อ่านและแปลความหมายของตัวอักษรที่เขียนไว้บนผนัง 3 คำ คือ มะนา แปลว่า พระเจ้าได้ทรงนับวันกำหนดรัชกาลของราชาเบลสะซาร์ไว้ และวันกำหนดนั้นก็มาถึงแล้ว ะเคล แปลว่า ราชาเบลสะซาร์ถูกขังในตราขุ และปรากฏว่ายังหย่อนอยู่ อุพระชิน แปลว่าแผ่นดินบาบิโลนจะถูกแบ่งปันในระหว่างพวกมาดาเยและฟาร์ศ

(30-31) ในที่สุดคำทำนายของดาเนียลก็เป็นความจริง วาระสุดท้ายของกรุงบาบิโลนก็ได้มาถึง ในคืนวันนั้นเองชาวมาดาเยและฟาร์ศที่ล้อมกรุงบาบิโลนไว้ก็ลอบเข้ามาในกำแพงเมืองยึดเอาตัวเองไว้ได้ ราชาเบลสะซาร์ก็ถูกปลงพระชนม์

ระบบการปกครองของกรุงบาบิโลนมีนโยบายต่อต้านพวกยิว ในประวัติศาสตร์ชาวบาบิโลนได้ข่มเหงพวกยิวหลายครั้งและหวังจะสร้างสรรค์สันติสุขโดยวิธีของมนุษย์ แต่พระเจ้าได้ทรงคัดค้านโทษของชนชาตินี้เสมอมา บางท่านอาจคิดว่าพระเจ้าทรงเปิดโอกาสให้มนุษย์แก้ตัวเพียงคนเดียว แต่แท้จริงแล้วพระเจ้าให้โอกาสแก่เรา นับเป็นพันครั้ง แม้มนุษย์จะได้ปฏิเสธองค์พระเยซูคริสต์นับครั้งไม่ถ้วนก็ตาม พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่เราเสมอบางทีเราอาจไม่ทราบเสียด้วยซ้ำว่า พระเจ้าทรงรักษาชีวิตเราไว้ถึงทุกวันนี้เพื่อเราจะมีโอกาสรับเชื่อองค์พระเยซูคริสต์ พระเจ้ายังทรงปฏิบัติต่อมนุษย์ด้วยพระเมตตาคุณและความรัก แต่วันหนึ่งการผิดผ่อนนั้นจะสิ้นสุดลง ดังเหตุการณ์ที่เกิดแก่ชาวบาบิโลน เมื่อนั้นเหล่าเทพพยากรณ์ของพระองค์ก็จะมาถึง พระองค์จะทรงตัดสินมนุษย์ตามที่เที่ยงธรรมของพระองค์ มนุษย์จะโอดครวญแสวงหาพระเจ้าผู้ช่วย แต่ทว่าสายเกินไปเสียแล้ว โดยเหตุนี้เปาโลจึงกล่าวไว้ว่า “วันนี้เป็นวันแห่งความรอด” (2 โครินธ์ 6:2) จงรีบถวายเวลานี้ ขณะที่ท่านยังมีโอกาสอยู่ ด้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน

มนุษย์ปัจจุบันกำลังแสวงหาสันติสุขนิรันดร์ แต่หาไม่พบ ฤกษ์เจใจไปสู่สันติสุขนิรันดร์ปรากฏอย่างชัดเจนในพระธรรมบทที่ 5 นี้ ข้อพระธรรมได้บ่งให้เห็นว่า ไม่มีอาณาจักรใดอาจสร้างสันติสุขอันคงทนถาวรได้โดยน้ำมือและความสามารถของมนุษย์ สันติสุขอันถาวรจะมีขึ้นมาได้ ก็ต่อเมื่อองค์สันติราชได้ขึ้นปกครองอาณาจักร ท่านเองเดียวกันท่านจะมีสันติสุขในจิตใจได้ก็ต่อเมื่อยอมให้องค์สันติราชคือพระเยซูคริสต์ เข้ามาในจิตใจของท่านและเป็นผู้ครอบครองชีวิตของท่าน

บทเรียนที่ 8 ชีวิตแห่งการอธิษฐาน

ดาเนียล บทที่ 8

(1-2) เมื่อกษัตริย์บาบิโลนปกครองแผ่นดินบาบิโลน พระองค์ได้ทรงแต่งตั้งเจ้าเมืองให้ปกครองหัวเมืองต่าง ๆ และแต่งตั้งอัศวินสามคนไว้อีก 3 คน มีดาเนียลเป็นหัวหน้าให้คอยดูแลผลประโยชน์ที่บรรดาหัวเมืองต่าง ๆ ส่งส่วยเข้ามายังกรุงบาบิโลน จะเห็นได้ว่าดาเนียลเป็นผู้ที่รับผิดชอบส่วนราชการรองลงมาจากกษัตริย์บาบิโลน ทั้งนี้ก็เพราะท่านได้แสดงให้คนทั้งปวงเห็นแล้วว่า ท่านเป็นผู้ที่ประกอบด้วยความสัตย์ซื่อ เป็นที่เชื่อถือไว้วางใจได้ คริสเตียนบางคนอาจคิดว่า บำเหน็จแห่งความสัตย์ซื่อของตนจะต้องเป็นของพระเจ้าที่ประทานให้แก่ผู้ที่สัตย์ซื่อนั้น แตกต่างไปจากวิธีที่ชาวโลกนี้ปฏิบัติกัน ผู้ที่มีความสัตย์ซื่อประกอบภารกิจที่ได้รับมอบหมายพระเจ้าจะทรงมอบภาระให้อยู่ในความรับผิดชอบเพิ่มให้อีก เพราะพระองค์ทรงไว้วางใจเขาหรือบางครั้งพระองค์ก็จะประทานเกียรติยศให้ตัวอย่างดังกล่าวก็มีปรากฏในพระคริสตธรรมใหม่เช่นกัน พระเยซูคริสต์คำอุปมาเรื่องขุนนางผู้หนึ่ง ซึ่งจะเดินทางไปเมืองไกล ก่อนจะจากไปได้มอบเงินให้คนใช้คนแรก 10 ตะลันต์ คนที่สอง 5 ตะลันต์ และคนสุดท้าย 1 ตะลันต์ เมื่อขุนนางผู้นั้นกลับมาก็ปรากฏว่าคนแรกได้นำเงินไปลงทุนเกิดดอกออกผลมาอีก 10 ตะลันต์ ขุนนางก็ชมเชยว่าเป็นผู้สัตย์ซื่อและตั้งให้ครอบครองสิบหัวเรื่อง คนที่สองนำเงินไปลงทุนได้กำไรออกมามากอีก 5 ตะลันต์ ขุนนางก็มอบหัวเมือง 5 หัวเมืองให้ครอบครอง ส่วนคนสุดท้ายได้แต่เก็บเงินที่ตนได้รับมอบหมายไว้เฉย ๆ ขุนนางก็สั่งให้รับเงินนั้นเสียและนำไปมอบเพิ่มให้แก่คนแรก (ลูกา 19:11-27) จะเห็นได้ว่าขุนนางผู้นั้นมอบหมายงานเพิ่มเติมให้แก่คนใช้ของตนตามความสัตย์ซื่อของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีความซื่อตรงมากก็ย่อมมีโอกาสได้รับผิดชอบงานใหญ่ของพระเจ้านี้แหละ เป็นวิธีการของพระเจ้าในการปูนบำเหน็จผู้รับใช้ของพระองค์

(3-4) คำโบราณของไทยที่ว่า “คนรักเท่าผืนหนัง คนชังเท่าผืนเสื่อ” ดูจะเป็นความจริงใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย แม้แต่ในสมัยของดาเนียล แม้ท่านจะเป็นผู้ที่ปฏิบัติราชการอย่างซื่อสัตย์สักปานใดก็ตามไม่วายมีคนอิจฉา เนื่องจากดาเนียลเป็นคนซื่อตรงปฏิบัติหน้าที่อย่างสุดความสามารถ ประกอบกับท่านเป็นผู้มีสติปัญญาเลิศล้ำจากพระเจ้า หน้าที่ราชการของท่านจึงเด่นกว่าบรรดาอัศวินคนอื่น ๆ จึงเป็นที่โปรดปรานของกษัตริย์บาบิโลนมาก ดังนั้นบรรดาอัศวินคนอื่นเหล่านั้นก็คิดอ่านจะหาวิธี “โค่น” ดาเนียลเสีย โดยการ “ใส่ไฟ” แต่ก็หาช่องที่จะใส่ร้ายดาเนียลไม่ได้เลย เพราะท่านเป็นผู้ที่ดีรอบคอบทุกอย่าง จนหาที่ตำหนิไม่ได้ คริสเตียนในสมัยนี้มีสักกี่คนที่จะเป็นผู้รับใช้พระเจ้าอย่างซื่อสัตย์

จนไม่มีผู้ใดอาจกล่าวตำหนิได้ มีผู้นำไม่น้อยที่สอนเขาแต่ปาก แต่การประพฤติของตนห่างจากคำสอนราวฟ้ากับดิน โคลงบทหนึ่งกล่าวไว้น่าฟังว่า

อันชีวิตผู้นำกับคำสอน เปรียบเหมือนกลอนต้องสัมผัสไม่ขัดเงิน ไซ้ปากคำพร่ำสอนคนเดินตัวเองเพลินตามมโนของโลกีย์ การวางตนไม่หมั่นหมองต้องตำหนิเป็นคติสอนใจพรรคสมศักดิ์ศรี ทำตามพุดพิสุจน์สดใสดี เป็นศักดิ์ศรีของผู้นำล้ำค่าเอ๋ย

การอิจฉาริษยาร้อนนั้นมีไซ้ว่าจะมีในกลุ่มของชาวโลกเท่านั้น แม้แต่ในกลุ่มคริสเตียนด้วยกันก็ยังมีมาก บางทีถึงกับมีการใส่ร้ายป้ายสีกันอย่างน่าอนาถ คริสเตียนบางคนเห็นเพื่อน ๆ ได้รับมอบหมายหน้าที่ ที่ภูมิใจในคริสตจักร อออิจฉาไม่ได้ เป็นต้องหาทางใส่ร้ายป้ายสี ขุดคุ้ยเอาความผิดแต่หนหลังขึ้นมาโพนทะนาตามความจริงบ้าง แต่งเติมให้ดูชั่วช้ากว่าเดิมบ้าง การกระทำเช่นนั้นเป็นความบาปอย่างไม่ต้องสงสัย หากมีความอิจฉาริษยาเกิดขึ้นในคริสตจักรใดแล้ว ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในคริสตจักรแห่งหนึ่ง นาย ก. ได้รับการแต่งตั้งจากศิษยาภิบาลให้มีตำแหน่งเป็นผู้รับผิดชอบงานสำคัญของคริสตจักร นาย ข. ซึ่งมีความประสงค์อยากได้ตำแหน่งนั้นมาก่อน เกิดความอิจฉา นาย ก. เหตุเพราะว่านาย ก. ช่วงชิงตำแหน่งนั้นไปจากตน เมื่อความอิจฉาอุบัติขึ้นในใจของนาย ข. การนิินทาเกลี้ยข่มติดตามอย่างทันตาเห็น นาย ข. จะพยายามหาข้อบกพร่องของนาย ก. เพื่อนำไป “ใส่ไฟ” นาย ก. ถ้านาย ก. ไม่อาจหาความบกพร่องใด ๆ ได้ นาย ข. ไม่อาจหาความบกพร่องใด ๆ ได้ นาย ข. ก็จะ “สร้าง” ความผิดขึ้นมาเอง โดยไปซุบซิบโพนทะนาว่า “เขาเลี้ยวแข่ง” เลี้ยวเขาเจ้านายเก่งนี่นา ถึงได้ดิบได้ดี” และอะไรต่ออีกเยอะเยอะ คำนินทาเข้าหูคนโน้นคนนี่เรื่อยไป เขาว่าคำนินทาถ้าเข้าหูซ้ายมันไม่ค่อยทะลุออกหูขวา หรือว่าเข้าหูขวาทะลุออกหูซ้าย แต่มันจะออกทางปากแถมขยายใหญ่กว่าเดิม คราวนี้ “ตำแหน่ง” ของนาย ก. ก็ชักคลอนแคลน ใครก็จะต้องกลางแคลงใจในความสามารถของเขา เมื่อสมาชิกไม่รับรองเจ้าหน้าที่ในคริสตจักรแล้ว การดำเนินงานจะได้ผลอย่างสมบูรณ์อย่างไรได้

(5-9) เมื่อบรรดาอัครเสนาบดี ซึ่งตั้งตัวเป็นศัตรูของดาเนียล หาข้อบกพร่องในหน้าที่ราชการของท่านไม่ได้ พวกเขาก็หาช่องทางที่จะป้ายความผิดให้ดาเนียล และความคิดอันใหญ่ยิ่งของดาเนียล (ในสายตาของผู้นับถือพระเทียมเท็จ) ก็คือดาเนียล เชื่อฟังและปฏิบัติพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ยิ่งดาระยาสะเอง การใดที่ไม่เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า ดาเนียลจะไม่ยอมทำเป็นเด็ดขาด แม้ว่าสิ่งนั้นจะเป็นพระราชโองการของกษัตริย์ หรือจะต้องแลกด้วยชีวิต

(10-18) ในข้อพระธรรมบทนี้ ถ้าจะพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ดาเนียลได้กำหนดเวลาอธิษฐานของตนอย่างสม่ำเสมอ พึงระลึกด้วยว่าการกระทำอย่างสม่ำเสมอ แตกต่างจากการกระทำไปด้วยความเคยชินเป็นนิสัย การกระทำอย่างสม่ำเสมอ นั้น เรารู้และกำหนดแผนการไว้ว่า เวลาเท่านั้น ๆ จะทำสิ่ง นั้น ๆ แต่การกระทำไปด้วยความเคยชินจนเป็นนิสัยนั้น บางครั้งยังไม่ได้สั่งงานออกไปด้วยซ้ำไป แต่ประสาท

ทำงานไปเอง เนื่องจากเคยทำอย่างนั้นบ่อย ๆ เหมือนอย่างคนที่ขับรถยนต์ เมื่อมีอะไรผิดปกติเกิดขึ้น
เท้าจะปล่อยจากคันเร่งไปเหยียบเบรกด้วยความเคยชิน หรือคนที่นั่งรถเมล์จากบ้านไปที่ทำงาน เคยลง
รถเมล์ตรงป้ายหน้าที่ทำงานเป็นประจำ วันหนึ่งบังเอิญต้องนั่งรถสายเดียวกันไปยังที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งอยู่
ไกลจากที่ทำงานไป 2-3 ป้าย แต่ก็ด้วยความเคยชินอีกนั่นแหละ พอรถจอดที่ป้ายที่ทำงาน เราก็จะผลุนผล
ลันลงจากรถ เดินไปได้สักครู่จึงคิดขึ้นมาได้ว่าลงผิดที่เสียแล้ว

เราได้ยกตัวอย่างเสียยี่ดียว ทั้งนี้ก็เพื่อจะอธิบายให้ผู้ศึกษาเข้าใจว่า การอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ
กับการอธิษฐานด้วยความเคยชินเป็นนิสัยนั้นต่างกัน ดาเนี่ยลอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ “วันละสามครั้ง
ตามเคย” การอธิษฐานของดาเนี่ยลใช่ทำไปอย่างเคยชิน แต่เป็นการอธิษฐานที่มีใจจดจ่อด้วยความตั้งใจ
ถ้าเราจะถามคริสเตียนบางคนว่า เขาอธิษฐานเมื่อใดบ้าง คำตอบส่วนมากก็จะคล้ายกันดังนี้ “เรา
อธิษฐานก่อนเวลารับประทานอาหาร หรือว่าก่อนนอน ไม่อย่างนั้นก็อธิษฐานในการประชุมนมัสการที่
คริสตจักรเท่านั้นแหละ” และการอธิษฐานดังกล่าวนั้นก็เป็นการอธิษฐาน “แต่ปาก” พุด ๆ ออกไปโดย
ไม่มีใจจดจ่อแน่แน่ คริสเตียนส่วนมากบกร่องในการอธิษฐานจะอธิษฐานด้วยใจจริงก็ต่อเมื่อเผชิญ
กับปัญหาหรือโรคร้ายไข้เจ็บ ดาเนี่ยลจัดที่อธิษฐานไว้อย่างคงที่ ในข้อที่ 10 บอกว่า ท่านอธิษฐานในห้อง
ชั้นบน ให้สังเกตว่าดาเนี่ยลมิได้ถือเอาการอธิษฐานของท่านเป็นการรอดอ้างต่อสาธารณชน แต่
อธิษฐานในที่ลับต่อพระเจ้า และในคำอธิษฐานของท่านนั้นก็มีความหมายที่แน่นอน เวลาอธิษฐานท่าน
หันหน้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม (ข้อ 10) และอธิษฐานเผื่อกรุงเยรูซาเล็ม ขอพระเจ้าทรงโปรดฟื้นฟูกรุง
เยรูซาเล็มขึ้นใหม่ และ ช่วยพลไพร่ของพระองค์ให้หลุดพ้นจากการเป็นเชลย

จากผลของการอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอนี้แหละทำให้ศัตรูพบช่องทางที่จะกำจัดท่านเสีย
ดาเนี่ยลถูกจับไปที่ในถ้ำสิงโต ดู ๆ ก็น่าท้อใจ เหตุเพราะว่าท่านปรนนิบัติพระเจ้าอย่างเคร่งครัด ผลที่
ท่านได้กลับกลายเป็นจุดจบของท่านเอง แต่นี้เป็นความคิดของผู้มีความเชื่อน้อยสำหรับดาเนี่ยลแล้ว
ท่านไม่มีความหวาดหวั่นเลย ท่านเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องรักษาท่านไว้เสมอ

(19-28) คำอธิษฐานของท่านดาเนี่ยลเกิดผลทันตาเห็น ผลอันแรกก็คือ พระเจ้าได้ทรงช่วยให้
ดาเนี่ยลรอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของสิงโต ในชีวิตของเราบางครั้งพระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการทดลอง
ความเชื่อเกิดขึ้นแก่เราจนบางครั้งเราคิดว่า มันสายจนเกินไปไม่มีใครช่วยได้แล้ว แต่อย่าลืมว่า พระเจ้า
ทรงสัตย์ซื่อ ไม่มีสิ่งใดสายเกินไปจนสุดความสามารถของพระองค์ ขอให้เราเชื่อและวางใจในพระองค์
เท่านั้น

ผลจากการอธิษฐานของดาเนี่ยลอีกประการหนึ่งก็คือ ศัตรูของท่านถูกสำเร็จโทษ (ข้อ 24)
ฉะนั้นเราจึงวางใจได้ว่า คนที่ข่มเหงเราผู้เป็นบุตรของพระเจ้า จะต้องประสบกับการพิพากษาลงโทษทุก
คน แม้ว่าการลงโทษจะไม่เกิดขึ้นรวดเร็วทันตาเห็นเสมอ ดังกรณีของดาเนี่ยล แต่สักวันหนึ่ง พระเจ้าจะ

ทรงกระทำได้ที่พระองค์ตรัสสัญญาเอาไว้ว่าการพิพากษาลงโทษตอบแทนศัตรูของเรานั้นเป็นพนักงาน
ของพระองค์เอง

ผลประการที่สามก็คือคนทั่วไปในประเทศนั้นรู้ว่าพระเจ้าของดาเนียลเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ ทรง
พระชนม์อยู่ อาจจะมีหลายคนเชื่อและปฏิบัติพระเจ้า (ข้อ 25-27) เพราะดาเนียลได้ให้ชีวิตของท่านเป็น
พยานแก่คนทั้งปวงให้ได้เห็นประจักษ์ว่า พระเจ้าองค์เที่ยงแท้ นั้นมีแต่พระองค์เดียว ขอให้เราพิจารณา
ว่า ชีวิตคริสเตียนของเราเป็นแสงสว่างส่องไปต่อหน้าคนทั้งปวงหรือไม่

บทเรียนที่ 9 ยุคแห่งคนต่างชาติ

ดาเนียล บทที่ 7-8

โดยทั่วไปเราอาจแบ่งพระธรรมดาเนียลออกเป็นสองภาค ภาคแรกจากบทที่หนึ่งถึงบทที่หก ว่าด้วยชีวิตส่วนตัวของดาเนียล และพระสุบินต่าง ๆ ของราชาเนบูคัดเนสซาร์เกี่ยวกับอาณาจักรจากยุคของพระองค์จนถึงยุคสิ้นสุดของอาณาจักรคนต่างชาติ ภาคที่สองเริ่มต้นจากบทที่ 7-12 ว่าด้วยนิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับยุคแห่งคนต่างชาติ ซึ่งความจริงมีความหมายเช่นเดียวกันกับพระสุบินของราชาเนบูคัดเนสซาร์ แตกต่างกันอยู่ที่ว่านิมิตของดาเนียลได้บอกให้เห็นภาพที่แท้จริงของยุคแห่งคนต่างชาติชัดเจนละเอียดถี่ถ้วนกว่า

(1-4) ในบทที่ 7 กล่าวถึงนิมิตแรกที่พระเจ้าทรงสำแดงให้แก่ดาเนียลองค์ประกอบสำคัญที่สุดในนิมิตนี้ได้แก่สัตว์ร้าย 4 ตัว ซึ่งโผล่ขึ้นมาจากทะเล “ทะเล” เป็นภาพพจน์ถึงถึงอาณาจักรของคนต่างชาติ สัตว์ใหญ่ 4 ตัว เล็งถึงมหาอาณาจักรทั้ง 4 ของคนต่างชาติในบทที่ 2

ก. สิ่ง ในข้อที่ 4 เราได้อ่านคำบรรยายเกี่ยวกับมหาอาณาจักรแรกของคนต่างชาติ “สัตว์ตัวหนึ่งที่เหมือนสิงห์ มีปีกเป็นปีกนกอินทรี...” ข้อพระธรรมหลายตอนได้อธิบายว่า อาณาจักรนี้คืออาณาจักรบาบิโลน ภายใต้การปกครองของราชานะบูคัดซาร์ “ปีกนกอินทรี” หมายถึงความรวดเร็วที่ราชาเนบูคัดเนสซาร์ทรงสามารถหักโค่นประเทศอื่นจนได้เป็น “เจ้าโลก” “สิงโต เป็นราชาแห่งสัตว์ร้าย เล็งถึงเดซานุภาพอันเกรียงไกรของพระองค์

ข. หมี มาดายและฟาร์ศ (ข้อ 5: 8:1-4, 20)

“สัตว์ตัวที่สองรูปร่างเหมือนหมี...มันเอาฟันคาบซี่โครงสามซี่คาปากมันไว้” นิมิตในบทที่ 8 ได้กล่าวถึงแกะ แต่จากข้อที่ 20 ทั้งหมีและแกะหมายถึงประเทศมาดายและฟาร์ศ อธิบายว่า หมีนี้หมายถึงอาณาจักรมาดายและฟาร์ศมหาอาณาจักรบาบิโลน ซึ่งโครงสามซี่อาจหมายถึง มาดาย ฟาร์ศและบาบิโลน โดยเหตุที่บาบิโลนได้พ่ายแพ้ต่อมาดายและฟาร์ศ ทั้งสามจึงรวมเป็นอาณาจักรเดียวกันภายใต้นามของมาดายและฟาร์ศ ซึ่งต่อมาเหตุการณ์นี้ก็เกิดเป็นจริงตามคำทำนาย (ในปัจจุบันนี้ฟาร์ศคือเปอร์เซียหรืออิหร่าน”

“จงลุกขึ้น กินเนื้อมาก ๆ เถอะ” (ท้ายข้อ 5) ประวัติศาสตร์ได้เปิดเผยว่า เมื่อกองทัพของมาดายและฟาร์ศซึ่งมีทหารร่วม 5 ล้านคน ไม่ว่าจะยাত্রาทัพไปสู่ทิศใด ผู้คนจะล้มตายเกลื่อนกลาดดูไบไม่ร่วง และอาหารก็ถูกกลืนกินล้างผลาญจนแทบไม่เหลือเหลือ

ค. เสือดาว (ข้อ 6: 8:5-8) บทที่ 8 ให้ความหมายว่า สัตว์นี้เล็งถึงราชาแห่งกรีก (เสือดาวในบทที่ 7 และแพะตัวผู้ในบทที่ 8 หมายถึงราชาแห่งกรีก)

(สีหัวของเสือดาว หมายถึงแม่ทัพสี่คนที่ปกครองแผ่นดิน หลังจากอาเล็กซานเดอร์มหาราช สิ้นพระชนม์)

“มหาอาณาจักรที่สามของโลกประวัติศาสตร์ก็ได้พิสูจน์ให้เราทราบความจริงเช่นเดียวกันว่า เสือดาวนี้เล็งถึง อาเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งอาณาจักรกรีกภายในสิบปีพระองค์ได้ทรงทำศึกชนะ อาณาจักรใหญ่ต่าง ๆ ในสมัยนั้นจนหมดสิ้นและทรงตั้งพระองค์เป็นใหญ่เหนืออาณาจักรทั้งปวง

ง. สัตว์ตัวที่สี่ไม่มีชื่อ แต่เป็นสัตว์ที่น่ากลัวจนลูกขนพอง ข้อ (7) เป็นมหาอาณาจักรที่สี่ของโลก ประวัติศาสตร์ก็ได้พิสูจน์เช่นเดียวกันว่าคำพยากรณ์นี้เป็นจริง มหาอาณาจักรนี้คือ อาณาจักรโรม ซึ่งมีอาณาเขตแผ่กระจายไปเกือบทั่วโลก

มหาอาณาจักรทั้งสี่ต่างเกิดขึ้นจริงตามนิมิตของดาเนียลทุกประการ แสดงให้เห็นว่า พระคัมภีร์ เป็นพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงคลอใจให้ผู้รับใช้อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เขียนขึ้น เราจะไม่ใช่เวลามากเกินไปพิจารณาเกี่ยวกับมหาอาณาจักรทั้งสี่ดังกล่าวข้างต้น เพราะมันเป็นเหตุการณ์ที่ล่วงมาแล้ว แต่เราจะใช้เวลาศึกษาค้นคว้าคำพยากรณ์เกี่ยวกับสัตว์ที่น่ากลัวนี้ ซึ่งมีอีกส่วนหนึ่งยังไม่ได้เกิดขึ้น แต่จะเกิดขึ้นเป็นจริงอย่างแน่นอน เหมือนคำพยากรณ์ตอนอื่น ๆ ส่วนนี้ได้แก่ “เขาทั้งสิบ” ของ สัตว์ร้าย และ “เขอันเล็ก” ซึ่งผุดขึ้นมาหว่างเขาทั้งสิบ

ตามนิมิตที่ดาเนียลได้เห็น เราอาจแบ่งมหาอาณาจักรโรมออกเป็นสองยุคยุคแรกคือยุคที่ได้ผ่านพ้นมาแล้วในประวัติศาสตร์ คือยุคที่โรมมีอิทธิพลแผ่ไปทั่วโลกซึ่งเราเรียกว่า มหาอาณาจักรที่สี่ของคนต่างชาติ หลังจากนั้นอาณาจักรโรมก็เสื่อมอำนาจ เกิดมีประเทศมหาอำนาจอื่นขึ้นแทนที่ เช่น อเมริกา รัสเซียอังกฤษ เป็นต้น ดังที่ท่านเห็นอยู่ปัจจุบันนี้ แต่ในตอนปลาย วันก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ อาณาจักรโรมจะได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง กลายเป็นประเทศมหาอำนาจของโลกตามนิมิตของดาเนียล ดาเนียลได้เห็นสัตว์ร้ายนั้นมีเขาสิบเขา มีความหมายว่า มหาอาณาจักรโรมที่ได้รับการฟื้นฟูขึ้นมาใหม่นี้จะประกอบด้วยชาติภาคี 10 ชาติ ทำสัญญาสัมพันธไมตรีร่วมกันอันหนึ่งอันเดียวกัน หลังสงครามโลกครั้งที่หนึ่งประเทศต่าง ๆ ได้ทำสนธิสัญญาร่วมกันภายใต้นามว่า “สันนิบาตชาติ” แต่องค์การนั้นได้ล้มเหลว สงครามโลกครั้งที่สองได้เกิดขึ้น หลังจากนั้นเราได้ยินองค์การใหม่ในนามของ “สหประชาชาติ” ประกอบด้วยชาติมหาอำนาจต่าง ๆ และชาติอื่น ๆ ที่ไฝ่สันติ กระนั้นก็ตามเรายังไม่เคยได้ยินว่า ชาติมหาอำนาจ 10 ชาติได้ร่วมทำสัญญาสัมพันธไมตรีต่อกันและกัน แต่ในอนาคตอันใกล้สิ่งนี้จะเกิดขึ้น เพราะความคิดนี้กำลังอยู่ในสมองของผู้นำของโลกปัจจุบันหลายท่าน คำพยากรณ์ของ

ดาเนียลส่วนมาแล้วสำเร็จผลเช่นใด คำพยากรณ์นี้ก็สำเร็จเช่นนั้น และนั่นหมายความว่า การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ใกล้เข้ามาเต็มที่แล้ว

สิ่งที่น่าตื่นเต้นและน่าหวาดกลัวที่สุดก่อนวันเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ คุณเหมือนจะเป็นเหตุการณ์เกี่ยวกับ “เขอันเล็ก” ซึ่งผุดขึ้นมาระหว่างเขอื่น (7:19-28, 8:9-12, 23-25) จากนิมิตที่ดาเนียลได้เห็นในบทที่ 7 และบทที่ 8 ประกอบกับนิมิตของยอห์นในพระธรรมวิวรณ์ เราพอจะเรียบเรียงและสรุปบทความเกี่ยวกับ “เขอันเล็ก” ได้ดังนี้

“เขอันเล็ก” หมายถึงผู้ต่อต้านพระคริสต์ ซึ่งจะมีขึ้นในวันใกล้การเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ มันจะปรากฏตัวขึ้นหลังจากอาณาจักรโรมได้รับการฟื้นฟูเป็นประเทศมหาอำนาจ และสืบมหาอำนาจได้ทำสัญญาสัมพันธไมตรีต่อกันและกัน พระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 ได้บรรยายภาพ “เขอันเล็ก” หรือ “ผู้ต่อต้านพระคริสต์” เช่นเดียวกับในพระธรรมดาเนียลว่า “สัตว์ร้ายนั้นมีปากพูดคำหาบคายต่อพระเจ้านั้น ได้ออกปากพูดคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ต่อสถานที่ของพระองค์ มันมีอำนาจกระทำสงครามต่อพวกสิทธิชน และมีชัยชนะแก่เขาบรรดาคนที่อาศัยแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น เว้นไว้คนทั้งปวงที่มีชื่อจดไว้ในสมุดทะเบียนประจำชีพ...”

สมัยนี้มีผู้ต่อต้านพระคริสต์เกิดขึ้นมากมาย ได้พูดจากหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า ข่มเหงรังแกสิทธิชน แต่ก็ยังไม่ใช่ผู้ต่อต้านพระคริสต์ที่บรรยายไว้ในดาเนียลและวิวรณ์ เพราะมีสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์ในปัจจุบันหรือที่ล่วงมาแล้วไม่มี คือยังไม่มีผู้ใดยกตนขึ้นเป็นพระเจ้า ให้คนทั่วแผ่นดินโลกบูชาเขาในเวลาใกล้วันสิ้นสุดของโลก “เขอันนี้อาจกล่าวได้ว่า เขาเป็น “เจ้าโลก” ขณะนั้นคริสเตียนที่จงรักภักดีที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะได้รับการข่มเหงรังแกอย่างหนักเพราะไม่ยอมกราบไหว้บูชา “ผู้ต่อต้านพระคริสต์” เหมือนชาวโลก วิวรณ์บทที่ 13 กล่าวด้วยว่า พญามารซาตานเป็นผู้มอบอำนาจให้แก่มัน “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครจะสู้รบกับสัตว์นี้ได้”

ในวิวรณ์บทเดียวกันยังได้กล่าวถึงสมุนหรือบริวารของ “ผู้ต่อต้านพระคริสต์คือ ผู้พยากรณ์เท็จ” เมื่อถึงเวลานั้น จะประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจ “มันจะทำให้โลกกับคนทั้งปวงที่อาศัย บูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น” ผู้ต่อต้านพระคริสต์) มันจะสำแดงมหานิมิต กระทำให้ไฟตกลงจากฟ้ายังแผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันจะกระทำการอัศจรรย์หลายอย่าง มันจะทำรูปปั้นของผู้ต่อต้านพระคริสต์ และบันดาลให้รูปปั้นนั้นพูดได้เหมือนมนุษย์ แล้วบังคับให้ทุกคนกราบไหว้บูชารูปปั้นนั้น ผู้ที่ฝ่าฝืนจะถูกฆ่าตายสิ้น ขณะนั้นแหละเราจะทราบว่าเป็นใครคือคริสเตียนแท้ และใครคือคริสเตียนปลอม

ดาเนียลบทที่ 7 และบทที่ 8 ดาเนียลได้เห็นนิมิตสองครั้ง ครั้งแรกในบทที่ 7 ท่านได้เห็นสัตว์ร้ายสี่ตัวขึ้นมาจากทะเลหมายถึงมหาอาณาจักรทั้งสี่ของคนต่างชาติ ครั้งที่สองในบทที่ 8 ท่านได้เห็นสัตว์ร้ายสองตัว คือ แกะตัวผู้ประกอบด้วยเขาสองอัน หมายถึงราชาของมาคาบและฟาร์ส และแพะตัวผู้

หมายถึงราชาของกรีก ความจริงนิมิตทั้งสองครั้งนี้บรรยายถึงเหตุการณ์ชนิดเดียวกัน คือ “ยุคของคนต่างชาติ” การฟื้นฟูของอาณาจักรโรม” การปรากฏตัวของผู้ต่อต้านพระคริสต์และผู้พยากรณ์เท็จ ซึ่งเป็นหมายสำคัญแห่งการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ แต่ส่วนสำคัญที่สุดของนิมิตนี้ คือการเสด็จกลับมาพิพากษาโลกของพระเยซูคริสต์ (อ่านดาเนียล 7:9-14,21,27) แม้ผู้ต่อต้านพระคริสต์ผู้พยากรณ์เท็จและพญามารชาตานจะมีฤทธิ์อำนาจเพียงใดก็ตาม แต่ผลสุดท้าย มันจะพ่ายแพ้ต่อพระเยซูคริสต์อย่างสิ้นเชิง เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา สัตว์ร้ายทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้จะถูกจับโยนทิ้งในไฟกำมะถันซึ่งเผาไหม้อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ที่กราบไหว้บูชาสัตว์ร้ายนั้นก็จะได้รับการพิพากษา และถูกโยนลงในบึงไฟเช่นเดียวกับสัตว์ร้าย ส่วนผู้ที่ยึดมั่นในพระคริสต์ สัตย์ชื่อต่อพระองค์จนถึงที่สุด “อาณาจักรและเกียรติยศสรรเสริญ และอำนาจราชศักดิ์แห่งรัฐทั้งปวงทั่วใต้ฟ้าจะถูกมอบไว้แก่เหล่าผู้บริสุทธิต์ของพระผู้สูงสุดนั้น อาณาจักรของเขาเป็นอาณาจักรถาวร และรัฐทั้งปวงจะรับใช้และเชื่อฟังเขา” (ดาเนียล 7:27)

บทเรียนที่ 10 โครงการของพระเจ้าสำหรับอิสราเอล

ดาเนียล บทที่ 9

ขณะที่ดาเนียลเขียนพระธรรมบทที่ 9 นี้ ชนชาติอิสราเอลได้ตกเป็นเชลยของกษัตริย์กรุงบาบิโลนเกือบ 70 ปีแล้ว ในบทนี้ท่านจะเห็นตัวอย่างการทรงตอบคำอธิษฐานของพระเจ้าตามพระสัญญาของพระองค์ และบทเรียนที่ดีเยี่ยมเกี่ยวกับการอธิษฐานของคริสเตียน

(1,2) ในปีหนึ่งรัชกาลของราชากระยาส ดาเนียลได้อ่านจารึกพระคำรัสของพระเจ้าที่ได้มีมายังเยเรมีย์ศาสดาพยากรณ์ กล่าวถึงความร้างของกรุงเยรูซาเล็มครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ตามพระสัญญาของพระเจ้า พระองค์ตรัสแก่ศาสดาพยากรณ์ในสมัยก่อนว่า ชนชาติอิสราเอลจะตกเป็นเชลยของราชาบาบิโลนเป็นเวลา 70 ปี หลังจากนั้นพวกเขาจะได้รับอิสระ ดาเนียลสนใจศึกษาพระวาทะของพระเจ้าเสมอ และเชื่อมั่นใจพระสัญญาของพระเจ้า เมื่อเวลาล่วงผ่านมากเกือบ 70 ปี ท่านจึงได้อธิษฐานทูลขอต่อพระเจ้าตามพระสัญญาของพระองค์ พระเจ้าทรงได้ให้คำมั่นสัญญาแก่คริสเตียน ปัจจุบันเป็นเรื่อง ๆ ข้อนั้น พระคัมภีร์ ถ้าท่านอ่านพระวาทะของพระองค์เสมอ ท่านจะพบพระสัญญาเหล่านั้น พระองค์ทรงให้ความมั่นใจแก่เราด้วยว่า แม้นทุกสิ่งทุกอย่างในโลกจะเปลี่ยนแปลง แต่พระสัญญาของพระองค์จะดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ “ท่านหาไม่ได้เพราะท่านไม่ได้ขอ” (ยากอบ 4:3) หรืออาจเพราะท่านเพิกเฉยขาดความเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระองค์แล้วว่าพระองค์จะไม่ทรงทำตามสัญญา “อย่าให้มีใจสงสัยเลย แต่จงให้ผู้นั้นขอด้วยใจเชื่อ” (ยากอบ 1:6) ดาเนียลเชื่อมั่นในพระสัญญาของพระองค์จึงได้อธิษฐานด้วยความเชื่อ นี้เป็นคุณสมบัติสำคัญยิ่งข้อหนึ่งเกี่ยวกับการอธิษฐาน

(3-15,20) บางครั้งเรามีความเชื่อในพระสัญญาของพระองค์ และมั่นใจว่าสิ่งที่เราทูลขอเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าแต่พระเจ้ามิได้ทรงตอบคำอธิษฐานของเรา ทั้งนี้อาจเนื่องจากมีความบาปบางอย่างซ่อนเร้นอยู่ภายในเรา ซึ่งเป็นสิ่งขัดขวางในการอธิษฐานทูลขอพระเจ้าอภัยโทษแก่ชาวอิสราเอลและตัวท่านเอง ท่านได้สารภาพความผิดบาปทุกอย่างที่ได้กระทำ อาจเป็นการไม่ยากจนเกินไปนักที่จะอธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้าฯ ขอทรงโปรดอภัยโทษ ความผิดบาปแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย” แต่มีสักกี่คนที่ยอมถ่อมใจลงต่อพระพักตร์พระเจ้าจริง ๆ และอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้กระทำผิดขอทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ข้าพเจ้าเถิด” แม้พระธรรมดาเนียลจะมีได้บันทึกความผิดบาปของดาเนียลสักข้อเดียว แต่ดาเนียลก็เป็นมนุษย์ธรรมดาอย่างเรา ย่อมมีข้อบกพร่องซึ่งพระเจ้าท่านนั้นที่ทรงทราบจะนั้น นอกจากท่านได้อธิษฐานเพื่อความผิดบาปของเพื่อนร่วมชาติ ท่านยังได้สารภาพความผิดของตนเองต่อ

พระเจ้าด้วย (ข้อ 20) ก่อนอธิษฐานทูลขอสิ่งใดจากพระเจ้าจงสำรวจจิตใจของท่านก่อนว่ามีความบาปใด ๆ หรือไม่ที่อาจขัดขวางการอธิษฐานของท่าน

(16-23) ดาเนียลได้ทูลขอความเมตตาจากพระเจ้า โปรดอย่าลืมนความจริงข้อนี้ว่าการอธิษฐานมิใช่การออกคำสั่งให้พระเจ้าทำทุกอย่างที่เราต้องการ บ่อยครั้งการอธิษฐานของเราไม่ผิดแผกอะไรกับการออกคำสั่ง เราสั่งให้พระเจ้าตอบคำอธิษฐานให้เร็วที่สุด เราสั่งให้พระเจ้าประทานทุกอย่างที่เราขอเราสั่งให้พระเจ้ารีบจัดการความทุกข์ลำบากของเราเสีย พระบิดาทรงเป็นพระเจ้าผู้สูงสุดเราจะสั่งพระองค์ไม่ได้ พระองค์ทรงพอพระทัยผู้ที่ถ่อมตัวลงทูลขอความเมตตาจากพระองค์

ดาเนียลไม่ย่อท้อในการอธิษฐานท่านได้เฝ้าอธิษฐานด้วยความอดทน ท่านกล่าวว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับฟัง ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงอภัยโทษให้ โอพระเยโฮวาห์ ขอทรงเงี่ยพระโสตและโปรดกระทำเถอะ...โอ้พระเจ้าของข้าพเจ้า นึกว่าเห็นแก่พระนามของพระองค์เถอะ” ดาเนียลจะอธิษฐานเวลานานเท่าใด เราไม่อาจจะทราบได้ แต่สิ่งที่เราทราบคือ ท่านได้อธิษฐานอย่างไม่ย่อท้อจนกระทั่งพระเจ้าได้ทรงตอบคำอธิษฐานของท่าน ข้อบกพร่องโดยทั่วไปของคริสเตียนปัจจุบันเกี่ยวกับการอธิษฐานมักอยู่ในข้อนี้ คือขาดความอดทนเมื่ออธิษฐานเพียงครั้งเดียว หรือสองครั้งไม่ได้รับคำตอบจากพระเจาก็ท้อใจ เลิกสั่งการทูลขอนั้นเสีย เช่นนั้นแล้ว ท่านหวังจะได้รับคำตอบจากพระเจ้าได้อย่างไร บางอย่างพระเจ้าอาจทรงตอบคำอธิษฐานทันทีทันใด แต่บางอย่างพระเจ้าอาจทรงต้องการให้เรารอคอย อาจเป็นเวลาสองวันหรือสองอาทิตย์หรือหนึ่งปี หรือสิบปีก็ได้ พระเจ้าทรงทราบเวลาเหมาะสมที่สุดสำหรับตอบคำทูลขอของเรา ให้เราอดทนรอคอยพระองค์เสมอ คริสเตียนหนุ่มคนหนึ่งเขียนจดหมายบอกให้เพื่อนของเขาฟังว่า “ผมได้อธิษฐานเพื่อคุณพ่อของผมเป็นเวลา 8 ปี ขอบคุณพระเจ้าบัดนี้ท่านยอมเปิดใจออกรับเอาพระวณะของพระองค์แล้ว” พระเยซูคริสต์ก็ทรงยกตัวอย่างเกี่ยวกับความไม่ย่อท้อในการอธิษฐาน (ลูกกา 11:5-10) ถ้าท่านอธิษฐานอย่างดาเนียล อธิษฐานด้วยความเชื่อด้วยใจถ่อม สารภาพความผิดของท่าน และไม่ย่อท้อในการทูลขอ เชื่อเหลือเกินว่า พระเจ้าจะต้องทรงตอบคำอธิษฐานของท่านอย่างแน่นอน

(24-27) พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของดาเนียล ให้ความมั่นใจตามพระสัญญาของพระองค์ว่าเมื่อชาวอิสราเอลเป็นเชลยของชาวบาบิโลนครบ 70 ปี แล้ว ก็จะได้รับอิสระกลับไปสู่ประเทศของตน นอกจากนั้นพระเจ้ายังทรงเปิดเผยโครงการของพระองค์สำหรับชาวอิสราเอล ก่อนจะศึกษาโครงการนี้ให้เราย้อนกลับไปพิจารณาถึงสาเหตุการตกเป็นเชลยแก่ชาวบาบิโลนของชนชาติอิสราเอลก่อน เพื่อเป็นบทเรียนและข้อเตือนใจแก่คริสเตียนปัจจุบันทุกคน

ตามพระราชบัญญัติของพระเจ้าพระเจ้าได้ทรงสั่งชาวอิสราเอลว่า พวกเขาจะต้องหยุดเพาะปลูกหนึ่งปีในทุก ๆ เจ็ดปี เพื่อให้ผืนแผ่นดินมีโอกาสฟื้นตัวจากปุ๋ย และแร่ธาตุที่เสียไป ในยุคเริ่มแรกพวก

เขาคงเชื่อฟังพระเจ้า ปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ แต่หลังจากพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมให้พระเจ้าเป็นกษัตริย์ของเขา และเลือกมนุษย์ขึ้นมาเป็นกษัตริย์ครองแทนที่พระเจ้า ตั้งแต่นั้นมาจนเวลาล่วงไป 490 ปี พวกเขามีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าในการให้แผ่นดินพื้นตัวหนึ่งปีในทุกเจ็ดปี พระเจ้าได้ตรัสแก่ชาวอิสราเอลล่วงหน้าเป็นเวลานานแล้วว่าถ้าพวกเขาเชื่อฟังและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติของพระองค์ พระพรทุกอย่างจะมีมาสู่เขา แต่ถ้าฝ่าฝืนภัยพิบัติก็จะเกิดขึ้นพระองค์ทรงรักษาพระคำรัสของพระองค์ เมื่อชาวอิสราเอลฝ่าฝืน ก็ต้องถูกลงโทษเหมือนตีสั่งสอน ท่านลองใช้วิชาเลขคณิตง่าย ๆ คำนวณดูว่า ทุกเจ็ดปีชาวอิสราเอลต้องให้แผ่นดินพื้นตัวหนึ่งปี ในเวลา 490 ปีที่ผ่านมา แผ่นดินของอิสราเอลควรได้รับการฟื้นฟูพื้นตัวรวมทั้งสิ้นกี่ปี เมื่อเอา 490 หารด้วย 7 ก็ได้ผลกลับ 70 ปี เวลา 70 ปีที่พื้นแผ่นดินควรได้รับการฟื้นฟูพื้นตัวชาวอิสราเอลกลับทำการเพาะปลูกตามเคย พระเจ้าทรงให้ราชาแห่งบาบิโลนยกทัพมาตีกรุงเยรูซาเล็ม ทำลายกำแพงเมือง โบสถ์วิหารพังทลายอย่างยับเยินแล้วกวาดต้อนชาวอิสราเอลไปเป็นเชลยศึก ณ เมืองบาบิโลน ปล่อยให้กรุงเยรูซาเล็มร้างเป็นเวลา 70 ปี เพื่อชดเชยเวลา 70 ปีที่ชาวอิสราเอลไม่ยอมให้พื้นดินพื้นตัว 70 ปีประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเพื่อสั่งสอนให้ชาวอิสราเอลรู้สึกนึกในความผิด

พระเจ้าจะทรงกระทำต่อท่านเช่นเดียวกับที่ได้ทรงกระทำต่อชาวอิสราเอลพระองค์ทรงขอร้องให้ท่านกระทำบางสิ่งบางอย่าง อาจจะเป็นการถวายสืบลดหรือถวายเวลา กำลังกาย สติปัญญาเพื่อพระราชกิจบางอย่างของพระองค์แต่ท่านฝ่าฝืนไม่ยอมฟังพระองค์ตลอดมาอย่างนี้ว่าท่านจะหลีกพ้น พระองค์จะได้ทุกอย่างที่พระองค์ต้องการ หากท่านยังไม่ยอมถวายสิ่งนั้น ๆ ที่พระเจ้าต้องการแก่พระองค์ด้วยใจยินดี ท่านก็จะต้องสูญเสียสิ่งนั้นอาจโดยการป่วยไข้ ต้องเสียค่ายาให้หมอเป็นจำนวนมาก หรือต้องสูญเสียทรัพย์สินมรดก หรือสูญเสียสิ่งที่ตนรักยิ่งชาวอิสราเอลไม่ยอมให้พื้นแผ่นดินพื้นตัวรวม 70 ปี พระเจ้าก็ทรงให้พวกเขาตกเป็นเชลยของข้าศึก 70 ปีเช่นกัน แต่ผลที่ได้รับนั้น แตกต่างกันมากเหลือเกิน “อย่าหลงเลย จะหลอกพระเจ้าเล่นไม่ได้” (กาลาเทีย 6:7)

เจ็ดสิบสัปดาห์ “ในข้อ 24 เป็นโครงการของพระเจ้าสำหรับชาวอิสราเอลคำว่าสัปดาห์ ในที่นี้มิได้หมายถึงเจ็ดวันดังที่เราเข้าใจ ความหมายที่แท้จริงของ “สัปดาห์” นี้ จากภาษาเดิมคือ 7 ปี เจ็ดสิบสัปดาห์ จึงเท่ากับ 490 ปี พระเจ้าทรงกำหนดโทษของชาวอิสราเอลเป็นเวลา 70 สัปดาห์ สัปดาห์แรกเริ่มต้นตั้งแต่ชาวอิสราเอลได้รับคำสั่งให้บูรณะกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ (25) 70 สัปดาห์นี้แบ่งออกเป็นสามตอน ตอนที่หนึ่ง 7 สัปดาห์แรกหรือ 49 ปี เป็นระยะเวลาที่ชาวอิสราเอลจะบูรณะกรุงเยรูซาเล็มแล้วเสร็จตอนที่สองคือต่อจากนั้น 62 สัปดาห์หรือ 434 ปี พระมาซียาหรือพระเยชูคริสตัสจะถูกประหาร (ทรงถูกตรึงสิ้นพระชนม์) จากเวลาที่ได้มีคำสั่งให้กู้กรุงเยรูซาเล็ม และให้สร้างขึ้นใหม่

จนกระทั่งถึงพระมาซียาถูกประหารจึงเป็นเวลา 69 อาทิตย์หรือ 483 ปี ประวัติศาสตร์ก็ได้ยืนยันและเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจริงตามระยะเวลาระบุไว้ในคำพยากรณ์ทุกประการ

ถ้าท่านพิจารณาอย่างละเอียดและคำนวณเวลาดูให้ดูจะเห็นว่า ยังเหลืออีกหนึ่งสัปดาห์เดียวหรือ 7 ปี เท่านั้น ก็จะครบ 70 สัปดาห์ หรือ 490 ปี ซึ่งเป็นระยะเวลากำหนดโทษของชาวอิสราเอล หลังจากนั้น ชาชาติอิสราเอลจะได้รับการฟื้นฟูเขาจะได้เป็นประเทศมหาอำนาจของโลกและพระเยซูคริสต์ก็จะเสด็จมา แต่ระยะเวลาที่พระเยซูคริสต์ถูกตรึงกางเขนมากระทั่งปัจจุบันนี้ เป็นเวลาร่วมสองพันปีแล้ว ชาวอิสราเอลยังไม่ได้รับการฟื้นฟูและพระเยซูคริสต์ยังไม่ได้เสด็จมาเลยนั้นมีได้หมายความว่า

โครงการของพระเจ้าสำหรับชนชาติอิสราเอลดังที่พระองค์ตรัสแก่ดาเนียลจะผิดพลาด ถ้าท่านศึกษาพระคัมภีร์อย่างละเอียดถี่ถ้วน ท่านจะทราบว่า เจ็ดปีสุดท้ายหรือสัปดาห์สุดท้าย คือยุคแห่งความทุกข์เข็ญของชาวโลก เป็นยุคที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์ ผู้พยากรณ์เท็จที่แท้จริงจะปรากฏตัวหลอกลวงชาวโลก ขณะนั้นแผ่นดินจะลุกเป็นไฟทุกหย่อมหญ้า มนุษย์ใครจะแสวงหาความตายและก็ไม่พบหลังจากกลียุค 7 ปี ผ่านไป พระเยซูคริสต์ก็จะเสด็จมา ชาวอิสราเอลก็จะหลุดพ้นจากโทษที่กำหนดไว้ พระเจ้าจะทรงฟื้นฟูเขาให้เป็นประเทศมหาอำนาจของโลกอีกครั้งหนึ่ง

ท่านคงยังสงสัยว่า ทำไมกลียุค 7 ปี นี้ไม่เริ่มต้นตั้งแต่เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงและวายพระชนม์ ทั้งนี้เพราะระหว่าง 69 สัปดาห์ กับหนึ่งสัปดาห์สุดท้ายเป็นยุคของคริสตจักร ซึ่งไม่รวมอยู่ในโครงการของพระเจ้าสำหรับชนชาติอิสราเอล พระเจ้าจึงมิได้ทรงบอกให้ดาเนียลทราบอย่างชัดเจนในโครงการ 70 สัปดาห์นั้น หลังจากยุคคริสตจักร ก็จะถึงกลียุค หรือสัปดาห์สุดท้ายของอิสราเอล เรื่องโครงการของพระเจ้าสำหรับชนชาติอิสราเอลอาจสลับซับซ้อนมาก ยากแก่การเข้าใจสำหรับผู้มิได้ศึกษาโดยเฉพาะ อีกทั้งยังมีคำแปลและข้อถกเถียงแตกต่างกันมากมาย แม้ความคิดและคำแปลของแต่ละคนอาจจะแตกต่างกันก็ตาม แต่ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า วันแห่งการเสด็จกลับมาพิพากษาโลกของพระเยซูคริสต์ใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว ท่านแน่ใจแล้วหรือว่าเมื่อพระองค์เสด็จมา พระองค์จะตรัสแก่ท่านดังนี้ว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นบ่าวที่ซื่อตรงดี เจ้าสัจย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจะร่วมความยินดีกับนายเถิด” (มัทธิว 25:22)

บทเรียนที่ 11 พระเจ้าทรงแต่งตั้งดาเนียล

ดาเนียล บทที่ 10

ถ้าจะถามว่า อะไรเป็นเหตุสำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้ดาเนียลเป็นที่ทรงโปรดของพระเจ้ายิ่งนัก อาจตอบได้ว่าเป็นชีวิตแห่งการอธิษฐาน และความใกล้ชิดติดสนิทกับพระเจ้าของท่าน และความใกล้ชิดติดสนิทกับพระเจ้าของท่าน ตั้งแต่บทเรียนที่หนึ่งมาจนถึงบทเรียนวันนี้ เราจะเห็นว่าดาเนียลได้อธิษฐานเสมอมิได้ขาด โดยเหตุนี้ท่านจึงได้เห็นนิมิตของพระเจ้าและพระสง่าราศีของพระองค์ ทั้งยังทราบถึงโครงการของพระเจ้าที่มีต่อชาวอิสราเอล เราคงไม่ปฏิเสธว่า การที่ชีวิตคริสเตียนของเราอ่อนแอทอดย ไม่อาจดำเนินตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเพราะเนื่องจากขาดการอธิษฐาน เข้าใกล้ชิดพระเจ้า ลองถามตัวของท่านเองและตอบอย่างสัตย์ซื่อว่า ท่านได้ใช้เวลาในแต่ละวัน อ่านพระวาจาของพระเจ้าอธิษฐานเข้าเฝ้าพระเจ้ากษัตริย์ สมควรหรือไม่ที่เราจะดำเนินว่า พระเจ้าไม่สำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ให้เราทราบ

(1-3) เราได้เห็นอีกครั้งหนึ่งที่ดาเนียลอธิษฐานชนิด “พิลาปร่าให้” อยู่ถึงสามสัปดาห์ มีคริสเตียนสักกี่คนในสมัยปัจจุบันที่อธิษฐานด้วยใจจริงเช่นนี้ในพระธรรมนี้มีได้บอกสาเหตุแห่งการพิลาปร่าให้ของดาเนียล แต่จากข้อพระธรรมตอนต้น ๆ เราพอจะทราบได้ว่า ที่ดาเนียลอธิษฐานร้องให้ เพราะนึกถึงโครงการของพระเจ้าสำหรับชาวอิสราเอลและความพินาศของชาวโลกที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดใน “อาทิตย์” หรือ 7 ปี สุดท้าย ที่เราเรียกว่ายุคแสนเข็ญหรือกลียุคนั้น พระพิโรธของพระเจ้าก็จะมาถึงชาวอิสราเอลที่คือด้านต่อพระองค์ และคนต่างชาติ (ผู้ที่ไม่ใช่ชาวอิสราเอล) ที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ จะได้รับความทุกข์ทรมานมากที่สุด พระธรรมวิวรณ์ได้สาธยายไว้ว่าเมื่อถึงคราวนั้นจะเกิดสงครามครั้งใหญ่ยิ่งมนุษย์จะถูกฆ่าตายหนึ่งในสามส่วนของโลก ทะเลและพื้นแผ่นดินจะนองไปด้วยเลือด น้ำในแม่น้ำลำธารจะเกิดมีพิษจนไม่อาจใช้บริโภคได้ ทั้งจะเกิดกันดารอาหารทั่วโลกอย่างร้ายแรงที่สุดชนิดที่ไม่เคยมีมาก่อน ซ้ำยังเกิดมีโรคระบาดทั่วทุกแห่ง ผู้คนจะตายเกลื่อนกลาดด้วยการฆ่าฟันซึ่งกันและกัน ด้วยการกันดารอาหาร และด้วยโรคร้าย มนุษย์ครวญดิ้นรนจะหาความตายเพื่อหลีกเลี่ยงจากความทุกข์ทรมานนี้ แต่ความตายก็หลบหนีจากเขาไปเสีย (ศึกษารายละเอียดจากวิวรณ์ บทที่ 6,8,9 และ 16) พวกที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ในขณะนั้นจะต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนี้ 7 ปี จนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกที

ดาเนียลได้เห็นภาพนี้ตลอด รู้สึกเศร้าใจเสียใจ และสงสารดวงวิญญาณเหล่านั้น ที่ยังคงคือดั่งชัดเจนคำสั่งของพระเจ้า โดยหารู้ไม่ว่าความพินาศกำลังจะมาถึง ดาเนียลจึงพิลาปร่าให้ ไม่เป็นอันกินอัน

ดื่มสามสัปดาห์เต็ม ๆ เชื่อเหลือเกินว่า คาเนียลต้องอธิษฐานเพื่อเพื่อนร่วมชาติทุกคน และเพื่อนชาวต่างประเทศที่ต่อต้านพระเจ้า ท่านเองได้อธิษฐานเพื่อเพื่อนร่วมชาติ บิดามารดาญาติพี่น้องและสหายรักของท่านหรือเปล่า ท่านได้ทำสิ่งใดบ้างเพื่อจะช่วยให้คนเหล่านี้รู้จักพระเยซูคริสต์ จงหลับตามองคู่มือติดที่คาเนียลได้มองเห็น อาจจะช่วยให้จิตใจที่เย็นเยือกของท่านร้อนร้อนขึ้นมาบ้าง

(4-9) ขณะที่คาเนียลอธิษฐานด้วยน้ำตาอยู่นั้น ก็มีบุรุษผู้หนึ่งประกอบด้วยสง่าราศีอันเจิดจ้าปรากฏให้คาเนียลเห็น เราไม่อาจทราบได้อย่างแน่นอนว่าบุรุษผู้นี้คือใคร อาจเป็นพระเยซูคริสต์ก็ได้ เพราะคำบรรยายรูปลักษณะของบุรุษผู้นี้มีส่วนคล้ายคลึงกับคำบรรยายรูปลักษณะของพระเยซูคริสต์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่หนึ่ง ขณะนั้นหลายคนที่อยู่ด้วยกับคาเนียลเกิดความกลัว สะทกสะท้าน และรีบหนีไปซ่อนตัวเสีย ในวันที่พระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา คนจำนวนมากมายทั่วโลกจะตกใจกลัวจนตัวสั่นและพยายามหลบซ่อนให้พ้นจากพระพิภพของพระองค์ แต่หาสำเร็จไม่ ด้วย “พระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตรแต่สวรรค์พระองค์ทรงดูมนุษย์ทั้งปวง พระองค์ทรงฟังดูจากที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ ทรงแลเห็นชาวพิภพโลก” (สดุดี 33:33,14) ส่วนผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์จะปลื้มปิติยินดีอย่างเหลือล้น พระองค์จะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดของเขาจะประทานสันติสุขที่แท้จริงแก่เขาตลอดไปเป็นนิจ

(10-14) เมื่อคาเนียลได้เห็นบุรุษผู้นั้น ก็หมดเรี่ยวหมดแรง ล้มลงหน้าพบกับดินจนกระทั่งมีมือมาแตะต้องเขา พยายามให้เขาลุกขึ้นยืน เขาจึงจะมีกำลังและความกล้าขึ้นเผชิญหน้าบุรุษผู้นั้นได้ ในบทนี้ได้กล่าวถึงคาเนียลถูกแตะต้องสามครั้ง การแตะต้องแต่ละครั้งมีความหมายและบทเรียนที่น่าสนใจแก่เรามาก

ครั้งที่หนึ่ง เมื่อคาเนียลล้มลงหน้าพบกับดินพลอยกลับไป ได้มีมือมาแตะต้องเขาช่วยให้เขาลุกขึ้นยืนได้ เราอาจเปรียบเทียบการแตะต้องนี้กับการบังเกิดใหม่ของคริสเตียน ผู้ที่มีได้มีชีวิตบังเกิดใหม่ย่อมมีโอกาสจะยืนเผชิญหน้ากับพระเยซูคริสต์ เพราะพระเยซูคริสต์ทรงบริสุทธิ์ทรงประกอบด้วยสง่าราศีอันเจิดฉาย ชีวิตที่บริสุทธิ์สะอาดซึ่งเป็นชีวิตชนิดเดียวกันกับพระองค์ จึงสามารถอยู่กับพระองค์ได้ เปรียบเหมือนหนูชอบอยู่ในห้องมืดในที่สกปรกรุงรัง หากบังเอิญมีแสงสว่างส่องเข้ามาในที่หนูอยู่ มันจะรีบวิ่งหนีทันทีที่มนุษย์ทุกคนจะต้องกลับใจบังเกิดใหม่ รับการแตะต้องจากพระเยซูคริสต์ จึงจะไม่มี ความกลัวและความละอายที่จะยืนอยู่ต่อพระพิภพของพระองค์

หลังจากคาเนียลได้ยืนขึ้นแล้ว ความตกใจกลัวยังไม่จางหายไปอย่างหมดสิ้นยังคงยืนตัวสั่นอยู่ บุรุษผู้นั้นจึงพูดว่า “อย่ากลัวเลย เพราะว่าตั้งแต่ท่านได้ตั้งอกตั้งใจอยากหาความผู้ และได้ถ่อมกายลงต่อพระพิภพพระเจ้าของท่าน คำพูดขอของท่านก็ทรงได้ยินแล้ว...” มีหลายคนอยากจะรู้จักพระเยซูคริสต์ แต่ก็ไม่ยอมถ่อมลงให้พระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในจิตใจเป็นผู้แนะนำสั่งสอนเขา เขาย่อมไม่มีโอกาสจะเข้าใจพระองค์อย่างแท้จริงได้

(15-17) ขณะที่ดาเนียลยังคงนั่งอึ้งอยู่ “นี่แน่ะ มีบุรุษผู้หนึ่งรูปพรรณสัณฐานคล้ายมนุษย์เข้ามา และริมฝีปากของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็อ้าปากออกพูด...” เราก็ต้องการการแกะต๋องนี้จากพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะมี ความกล้าในพระเยซูคริสต์ เพื่อเราจะมี ความกล้าในการสนทนากับพระองค์ คริสเตียนและ ยุวชนหลายคนยอมรับว่า “ไม่มีความกล้าที่จะอธิษฐานออกเสียงในที่ประชุม เมื่อได้รับการเชื่อเชิญให้ อธิษฐานก็ปฏิเสธ” ดูประหนึ่งว่าการอธิษฐานนั้นเป็นสิ่งที่ยากเสียเหลือเกิน หากท่านเป็นคนหนึ่งใน จำนวนดังกล่าว จงทูลขอพระเจ้าแกะต๋องปากของท่าน “โอ้ พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงโปรดเมตตาส่งสาร ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นจุดคนใบ้ที่ไม่สามารถสนทนากับพระองค์ ข้าพเจ้าขาดความกล้าที่จะอธิษฐานในที่ ประชุม ขอทรงโปรดเจิมปากของข้าพเจ้า ประทานความกล้าแก่ข้าพเจ้าเพื่อข้าพเจ้าจะสามารถออกเสียง สรรเสริญขอบพระคุณพระองค์ร่วมกับพี่น้องในพระคริสต์ด้วยกัน”

บางทีอาจเป็นเพราะริมฝีปากของท่านไม่สะอาด ยังคงชอบพูดในสิ่งไม่ควรพูด ตีฉันทินทา ทะเลาะวิวาทคุยโม้ คุยโตโกหกปกคลุม เหมือนดังคำสาสดาพยากรณ์ อิชยาห์ที่กล่าวเมื่อได้เห็นความ บริสุทธิ์ของพระเจ้าว่า “วิบัติแก่ข้าพเจ้า...ข้าพเจ้าเป็นคนผู้มีริมฝีปากไม่สะอาด” แล้วทูตองค์หนึ่งก็ใช้ คิมหยิบหินร้อนแดงแกะปากของเขา ชำระปากของเขาให้สะอาดอีกครั้งหนึ่ง จงทูลขอพระเจ้าชำระปาก ของท่าน เพื่อท่านจะมีริมฝีปากที่บริสุทธิ์สำหรับเป็นพยานเพื่อพระองค์ด้วยความกล้าและอย่างสัมฤทธิ์ ผล (คู่อิสยาห์บทที่ 6)

(18-21) การแกะต๋องครั้งที่สามของดาเนียล เมื่อดาเนียลได้รับการแกะต๋องจนมีความสามารถ ลูกขึ้นมาขึ้นเผชิญหน้ากับบุรุษผู้ประกอบด้วยสง่าราศีอันเจิดจ้า สามารถอ้าปากสนทนากับท่านผู้นั้นแต่ ดาเนียลยังขาดเร็วแรงและความกล้าหาญ ผู้มีรูปพรรณสัณฐานคล้ายมนุษย์ก็แกะต๋องเขาอีก และให้ เร็วแรงแก่เขาและพูดว่า “ท่านเป็นคนโปรดปรานมากอย่างกลัวเลย จงเป็นสุขเถอะ จงมีไขมันและกล้า ขึ้นเถอะ” แล้วเร็วแรงและความกล้าก็มีแก่ดาเนียลทันที คริสเตียนไม่น้อยก็เช่นเดียวกันที่ตกลงอยู่ใน สภาพเช่นนี้ เมื่อเขากลับใจบังเกิดใหม่แล้ว เขารู้สึกปีติยินดีในการรอดพ้นบาปของตน และอยากจะบอก ใ้คนอื่นทราบเกี่ยวกับข่าวดีนี้ แต่อีกใจหนึ่งก็เกิดความละอายขาดความกล้าที่จะเป็นพยาน บางคนได้ พยายามเป็นพยาน แต่ไม่ค่อยเกิดผลก็รู้สึกท้อแท้ใจ ไม่มีเร็วแรงจะเป็นพยานต่อไปอีก ในกรณีเช่นนี้ ท่านจำเป็นต้องทูลขอความกล้าหาญ และพลังอำนาจจากพระเยซูคริสต์ พระองค์จะทรงประทานความ กล้าหาญให้แก่ท่าน เพิ่มเติมกำลังให้ท่าน เจิมท่านด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มารไม่ชอบ ใ้คริสเตียนเป็นพยาน เมื่อคริสเตียนคนใดได้รับการคลายจากพระเจ้าให้เป็นพยานมันจะรีบทำให้จิตใจ ของผู้นั้นรวนเร เกิดรู้สึกไม่ค่อยสบายบ้าง ทำให้อ่อนเปลี้ยเพลียกาย และรู้สึกเกียจคร้านขึ้นมาทันทีบ้าง และวิธีอื่น ๆ อีกร้อยแปดพันประการจนท่านต้องเลิกล้มความตั้งใจในการเป็นพยาน อย่าปล่อยให้มาร ชนของท่าน “แต่จงต่อสู้มาร และมันจะหนีไปจากท่าน” (ยากอบ 4:8) ท่านรู้สึกอ่อนเปลี้ยท้อแท้ใจในการ

ประกอบราชกิจใด ๆ ของพระเจ้าหรือ จงทูลขอพระเจ้าแต่ต้องทำคนเดียวนี้ เพื่อท่านจะเข้มแข็ง
กระปรี้กระเปร่าขึ้น เป็นทหารกล้าของพระคริสต์ต่อไป

ทูตสวรรค์ที่กล่าวในพระคัมภีร์ ที่เราทราบชื่อนั้นมีอยู่สององค์ คือ กาเบรียล ปรากฏในดาเนียล
8:16 และ 9:21 และทูตสวรรค์องค์เดียวกันนี้ได้ปรากฏแก่เศคาริยาห์ในลูกา 1:19 และปรากฏแก่สาว
พรหมจารีมาเรียในลูกา 1:26

มีคาเอลเป็นอัครทูต ปรากฏในดาเนียล 10:13,21,12:1 และในยูดาข้อ 9,วิวรณ์ 12:7

บทเรียนที่ 12 การปรากฏตัวของผู้ทรยศพระคริสต์

ดาเนียล บทที่ 11

พระธรรมดาเนียลบทที่ 11 คู่ออกจะสับสนอลหม่าน เพราะกล่าวถึงการรบพุ่งของกษัตริย์หลายองค์ จนบางครั้งเราไม่ทราบว่า ข้อความที่เราอ่านเป็นบันทึกความเกี่ยวกับกษัตริย์องค์ใด เพื่อสะดวกแก่การศึกษาและง่ายแก่การเข้าใจ เราจะรวบรวมบทเรียนของเราให้แคบลง สนใจส่วนสำคัญที่สุดของบทนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตคริสเตียน

พระธรรมบทนี้ได้ให้ภาพพจน์โดยทั่วไปเกี่ยวกับประวัติศาสตร์จากยุคของมาดาบ และฟาร์ส จนถึงวาระสุดท้ายของผู้ทรยศพระคริสต์ในอนาคต เราอาจแบ่งบทนี้ออกเป็นสองตอน ตอนแรกจากข้อที่ 1-4 เหตุการณ์ ในตอนนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว และถูกต้องตามคำพยากรณ์ทุกประการทำให้เราแน่ใจอีกครั้งหนึ่งว่า คำพยากรณ์อื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจะต้องเกิดขึ้นและเป็นไปตามคำพยากรณ์ทุกประการ เช่นเดียวกัน (นักปราชญ์บางคนกล่าวว่า เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในข้อ 5-35 นั้นเป็นตัวอย่างแห่งสงคราม ซึ่งจะเกิดขึ้นก่อนพระเยซูจะเสด็จมา) จากข้อ 36 จนถึงท้ายบทเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับการปรากฏตัวของผู้ทรยศพระคริสต์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ หรือเราอาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ข้อ 1-35 เป็นคำพยากรณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในประวัติศาสตร์ ข้อ 36-45 เป็นคำพยากรณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคต

(1-35) เราจะไม่ศึกษาตอนนี้อย่างละเอียด เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว แต่จะกล่าวเพียงคร่าว ๆ พอเป็นข้อสังเกตถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ เพื่อเป็นหลักฐานข้อพิสูจน์ประการแรก “นี่แน่ะ จะมีกษัตริย์อีกสามองค์ขึ้นครองประเทศฟาร์ส และองค์ที่สี่จะมั่งคั่งด้วยทรัพย์ศฤงคารยิ่งกว่าใด ๆ หมด” (ข้อ 2) เหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นเป็นความจริงในอาณาจักรกรีกอย่างไม่มีข้อผิดพลาด

หลักฐานยืนยันที่สอง “เมื่อนั้นก็จะเกิดมีราชานักรบผู้จะครอบครองด้วยอำนาจราชศักดิ์ และจะทำอะไร ๆ ตามใจชอบ” ข้อ 3 คำพยากรณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริงใน 332 ปีก่อนพระเยซูจะประสูติ ราชานักรบพระองค์นั้นคือ “อเล็กซานเดอร์มหาราช” แห่งกรีก

ข้อ 4 กล่าวว่า “แต่พอท่านองค์นั้นเข้มแข็งขึ้น แล้วอาณาจักรของท่านก็จะพังทลายลง...และก็จะไม่ได้ตกอยู่ในมือของทายาทของท่าน และก็จะไม่ได้ไปตกอยู่กับประเทศที่ท่านได้เคยครอบครอง...” ประวัติศาสตร์ที่เราเรียนอยู่ปัจจุบันได้บันทึกว่า อเล็กซานเดอร์มหาราชได้วายพระชนม์ ขณะที่ยังทรงหนุ่มแน่นแข็งแรงและรุ่งเรืองเต็มที่ ทายาทของพระองค์ก็ได้สืบราชสมบัติต่อมา แต่ราชอาณาจักรได้ถูกแบ่งเป็นส่วน ปกครองโดยนายพลที่ท่านของอเล็กซานเดอร์มหาราช

คำพยากรณ์ในข้อ 5 ถึงข้อ 20 เกี่ยวกับการสงครามระหว่างกษัตริย์ทางทิศเหนือ คือกษัตริย์ซีเรีย และกษัตริย์ทิศใต้คืออียิปต์ การรบพุ่งผลัดกันรุกผลัดกันรับได้ดำเนินไปเป็นเวลาหลายปีก็เกิดขึ้นจริงในประวัติศาสตร์เช่นกัน

(21-35) ประวัติศาสตร์สากลได้เปิดเผยว่า ทูรชนที่ตั้งตนขึ้นเป็นกษัตริย์กระทำศึกได้ชัยชนะ มิได้ โดยกำลังอาวุธแต่โดยเล่ห์เหลี่ยมเพทุบายนั้นคือ จักรพรรดิ อันติโอกัส ท่านผู้นี้แหละที่ได้รับขนานนามว่า “ผู้บุกเบิกทางของผู้ทรยศพระคริสต์” เพราะพฤติกรรมของท่านไม่ผิดแผกไปกับผู้ทรยศพระคริสต์ที่จะมีมาในอนาคต แม้จักรพรรดิอันติโอกัสจะมีกำลังน้อยแต่เบื้องต้น แต่โดยอาศัยลี้ภัยที่แพรวพราวด้วยเหลี่ยมมารยา ทหารที่เก่งกาจเคยแต่มีชัยกลับต้องมาปราชัยยับยั้งต่อหน้าเขา “เขาเกณฑ์กองทัพยกไปทำให้ป้อมคูประตูหอรบของสถานที่บริสุทธิ์เป็นมลทิน และจะเลิกล้างการสักการบูชา ที่กระทำกันอยู่เนื่อง ๆ นั้นเสีย แล้วเขาจะตั้งสิ่งน่าเกลียดอันเป็นที่สะอิดสะเอียนขึ้นสวมที่นั่นแทน” โดยเหตุที่พฤติกรรมนี้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของผู้ทรยศพระคริสต์ที่จะมาถึงมาก บางคนจึงเข้าใจว่าผู้ทรยศพระคริสต์ซึ่งหมายถึง “เขาอันเล็ก” ที่ดาเนียลได้พยากรณ์ไว้ในบทต้น ๆ นั้นคืออันติโอกัสเอง ความเข้าใจเช่นนี้ไม่ถูกต้องนัก เพราะในคำพยากรณ์ยังกล่าวด้วยว่า ผู้ทรยศพระคริสต์จะมีฤทธิ์อำนาจปาฏิหาริย์สามารถสำแดงการอัศจรรย์ต่าง ๆ จะได้รับการสักการบูชาเหมือนพระเจ้า แต่สุดท้ายจะถูกทำลายโดยพระเยซูคริสต์ แล้วพระเยซูคริสต์ก็จะเสด็จมา แต่สิ่งเหล่านี้มิได้เกิดขึ้น แม้อันติโอกัสจะวายพระชนม์เป็นเวลานานแล้วก็ตาม แสดงว่า จักรพรรดิอันติโอกัสมิใช่ “เขาอันเล็ก” หรือผู้ทรยศที่แท้จริง แต่อาจเรียกได้ว่าเป็น “ผู้บุกเบิกทางของผู้ทรยศพระคริสต์” เหมือนดังยอห์นบัพติสโตเป็นผู้บุกเบิกทางของพระเยซูคริสต์ในการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์

จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วเกิดขึ้นอีก ถูกต้องตามคำพยากรณ์ทุกประการทำให้เราไม่อาจปฏิเสธได้ว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงคลงใจให้ผู้ใช้ของพระองค์ดังเช่นดาเนียล และคนอื่น ๆ เขียนขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงต้องเกิดขึ้นตามการบงการของพระองค์ บางคนอาจแย้งว่า มันเป็นเหตุบังเอิญที่เหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นตรงกับที่เขียนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ หรือบางคนอาจแย้งว่า เพราะพระธรรมตอนนี้ได้บันทึกขึ้นหลังจากเหตุการณ์เหล่านั้นได้เกิดขึ้นแล้ว คำโต้แย้งนี้ล้วนแต่เป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้นของผู้ที่จงใจจัดขึ้นนำพระทัยของพระเจ้า และพยายามทำลายความจริงของพระเจ้าโดยสิ่งเทียมเท็จจากหัวสมองของมนุษย์

(36-45) เป็นคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงผู้ทรยศพระคริสต์ซึ่งจะมีมาในอนาคต “ฝ่ายกษัตริย์องค์นั้น (ผู้ทรยศพระคริสต์) จะกระทำอะไร ๆ ตามใจตนชอบ เขาจะจงหองพองตัว วางก้ามกับปวงพระองค์ และเขาจะพวยไสข่มพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งพระทั้งปวง แต่เขาก็ยังคงจำเริญอยู่จนถึงวาระพระพิโรธสุดลง” (36) ลักษณะที่เด่นที่สุด ซึ่งทำให้เราทราบว่าเป็นผู้ทรยศพระคริสต์ในวันปลายแผ่นดินโลก

ปรากฏอยู่ในข้อนี้ และข้อที่ 37 เมื่อถึงวาระนั้น เขาจะเป็นผู้มีอำนาจมากที่สุดในโลก จะกระทำทุกอย่างได้ตามใจชอบเขาจะดูหมิ่นเหยียดหยามพระทุกชนิดศาสนาทุกศาสนาที่มีในโลก เขาก็จะตั้งตนขึ้นเป็นพระเจ้าแทน และให้คนทั้งหลายกราบไหว้วันมัสการเขาแทนพระอื่น เขาจะเขี่ยหยันทำทนายพระเจ้าผู้สูงสุดอย่างอาชญา แต่แปลกเหลือเกิน เขาก็ยังคงจำเรณูรุ่งเรือง และคนเป็นจำนวนมากก็ยอมอ่อนน้อมยกย่องนับถือเขา เพราะพวกเขาเห็นว่า พระทั้งปวงและพระเจ้าผู้สูงสุดไม่อาจทำอะไรเขา นั่นเป็นความเข้าใจผิด แม้เขาจะเจริญรุ่งเรืองก็จริงแต่เป็นเพียงการอนุญาตของพระเจ้าเท่านั้นเมื่อพระองค์ทรงเห็นว่าปล่อยให้ผู้ทรยศพระองค์จงหองพองตัวอย่างเพียงพอแล้ว วาระสุดท้ายของเขาก็มาถึง “โดยไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือเขาได้ (45) ปัจจุบันมีคนมากมายได้ดูหมิ่นเหยียดหยามพระเจ้าทำทนายพระเจ้า บ้างกล่าวว่า “ข้าไม่เชื่อคอกว่า มีพระเจ้าจริง ข้าได้ชี้หน้าด่าพระเจ้า ทำทนายให้มาสู้กับข้าตัวต่อตัวไม่เห็นมีพระคนใดโผล่หน้ามาสักที” บ้างยังป็นขึ้นไปบนท้องฟ้า ประกาศไป้ง ๆ ว่า”หนอย ถ้าพระเจ้าเก่งจริง บันดาลให้ข้าปวดท้องซี” มนุษย์อวกาศคนหนึ่งหลังจากโคจรกับดาวเทียมกลับมาถึงพื้นโลกแล้ว เขาประกาศว่า “ข้าพเจ้าได้ขึ้นไปยังที่สูงที่สุด และมองไปรอบ ๆ จักรวาล ไม่เห็นมีพระเจ้า แสดงว่า เรื่องพระเจ้าเป็นเรื่องเหลว ๆ” อนิจจามนุษย์ที่จงหองพองตัว ทหาราบไม่ว่า พระเจ้าได้ทรงโอนอ่อนผ่อนตามเขาตลอดมา เพื่อเขาจะได้มีโอกาสได้สำนึกตัวกลับใจใหม่เพียงแต่ฟ้าแลบ ฟ้าผ่า พายุฝน ซึ่งเป็นหัตถกรรมส่วนน้อยของพระเจ้าเท่านั้น มนุษย์ยังอกสันขวัญหนึ่ นับประสาอะไรจะทำทนายพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง

ผู้ทรยศพระคริสต์จะเคารพพระแห่งป้อมคูประคูหอรบแทนพระเหล่านั้น...เขาให้ไว้ด้วยกองเงินเพชรนิลจินดา และเช่นจะเช่นด้วยของที่มีค่า นี่เป็นสิ่งที่ประเทศมหาอำนาจต่าง ๆ กำลังกระทำกัน กล่าวคือที่จะมอบความไว้วางใจแก่พระเจ้า ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ และสวัสดิภาพของปวงประชา เขากลับทุ่มเทกำลังคนกำลังทรัพย์ไปกับการผลิตอาวุธร้ายและอาวุธยุทธโศปกรณ์อื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่ทราบว่สิ่งเหล่านี้ไม่อาจรับรองความปลอดภัยและสันติภาพของโลก มันเป็นเรื่องที่น่างำมิใช่หรือ ที่ปากพูดพร่ำอยู่ตลอดเวลา เลิกทดลองอาวุธนิวเคลียร์ ลดกำลังอาวุธ แต่มือก็สร้างอาวุธร้ายยิ่งกว่าเดิมขึ้นทุกที ถ้าจะเอาเงินที่สูญเสียไปกับการทดลองระเบิดนิวเคลียร์ มาสร้างโรงพยาบาล โรงเรียน ถนนหนทาง ช่วยเหลือประเทศที่ยากจน จะเกิดประโยชน์มากกว่า ความปลอดภัยและสันติภาพที่แท้จริงมีอยู่ในพระเยซูคริสต์เท่านั้น จงยึดมั่นในพระเยซูคริสต์ อย่าให้สิ่งใดในโลกหลอกดวงใจของท่านไว้เขวจนกว่าพระเยซูคริสต์จะเสด็จมาพร้อมด้วยสง่าราศีเมื่อนั้นและท่านจะได้รับเกียรติยศและอำนาจราชศักดิ์ตลอดไปเป็นนิจ ซึ่งพระเยซูคริสต์จะทรงประทานให้แก่ทุกคนที่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์ตลอดมา

ในบั้นปลายแผ่นดินโลก ผู้ทรยศพระคริสต์จะเจริญรุ่งเรืองถึงสุดขีด ทุกประเทศที่คิดจะกบฏทรยศต่อเขาจะถูกทำลายย่อยยับด้วยกำลังทัพอันเกรียงไกร และเขาจะเป็นผู้ครอบครองเศรษฐกิจของโลก “ดูข้อ 43 และอ่านวิวรณ์ 13:17) เมื่อถึงตอนนั้นผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะต้องลำบากมากเพราะผู้ที่

ซื้อสินค้าอาหารเครื่องนุ่งห่มและทำมาค้าขายได้จะต้องยอมอยู่ใต้อำนาจของผู้ทรยศพระคริสต์ ยอมกราบไหว้วันมัสการเขาแทนพระเจ้า มิฉะนั้นก็หมายถึง “อดข้าว” และ “ความตาย” แต่ผู้ที่รักพระเจ้าอย่างแท้จริงจะหายอมตามไม่ ดังเปาโลกล่าวว่า “ใครผู้ใดจะให้เราทิ้งหลายขาดจากความรักของพระคริสต์เล่า จะเป็นการยากลำบาก หรือความทุกข์ในใจ หรือการเคี้ยวเข็ญหรือการกัณดารอาหาร หรือการถูกคมดาบ” (โรม 8:35) อย่างถวิลเลย ผู้ทรยศพระคริสต์จะรุ่งเรืองได้ไม่นาน แล้วเขาพร้อมทั้งผู้พยากรณ์เท็จและมารจะถูกจับโยนทิ้งในบึงไฟได้รับโทษตลอดไปเป็นนิรันดร์ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมา

บทเรียนที่ 13 หมายถึงแห่งวาระสุดท้ายของ “ยุคคนต่างชาติ”

ดาเนียล บทที่ 12

ท่านคงยังจำนิมิตของราชานบูคัคเนสซาร์ในดาเนียลบทที่สองได้ ในนิมิตกล่าวถึงรูปปั้นใหญ่ที่น่าเกลียดน่ากลัวส่วนหัวเป็นทองคำ ส่วนอกและแขนเป็นเงิน ท้องและโคนขาเป็นทองเหลืองขาเป็นเหล็ก และเท้าเป็นเหล็กปนดินทันใดนั้นมีหินก้อนหนึ่งกลิ้งมาชนถูกขาของรูปปั้นใหญ่นั้น ทำให้รูปปั้นล้มลงแตกละเอียดเป็นผุยผง จากบทเรียนต่าง ๆ ที่เรียนมา เราสรุปได้ว่า รูปปั้นใหญ่นั้นหมายถึง “ยุคของคนต่างชาติ” ซึ่งจะเริ่มเจริญรุ่งเรืองที่สุดในยุคของราชานบูคัคเนสซาร์แห่งอาณาจักรบาบิโลน แล้วต่อมามหาอำนาจก็ตกเป็นของอาณาจักรอื่นตามลำดับ จนกระทั่งมาถึงส่วนเท้า มีนิ้วเท้าสิบนิ้วประกอบด้วยเหล็กปนดิน ซึ่งหมายถึงในปลายแผ่นดินของ “คนต่างชาติ” จะมีสิบประเทศมหาอำนาจพยายามร่วมทำสัญญาสัมพันธไมตรีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่หาสำเร็จไม่ ด้วยเหล็กมีอากผสมกับดินเข้าได้อย่างสนิทอย่างไรก็ตามในตอนสุดท้ายจะมีบุคคลผู้หนึ่งจากสิบประเทศมหาอำนาจนี้ สามารถทำให้แผนการนี้สำเร็จ บุคคลนั้นคือ ผู้ทรยศพระคริสต์ เขาจะตั้งตัวเป็นใหญ่เหนือประเทศทั้งปวง ให้ปวงมนุษย์กราบไหว้บูชาเขาแทนพระเจ้า ผู้ที่สัตย์ซื่อต่อพระเจ้าจะได้รับการข่มเหงรังแกอย่างหนักแต่ผู้ทรยศพระคริสต์หาสามารถยืนยงได้นานไม่ ขณะที่เขากำลังรุ่งเรืองมีอำนาจหินก้อนนั้นจะกลิ้งมาชนถูกเขา หมายถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ เมื่อพระองค์เสด็จมา “ยุคของคนต่างชาติ” รวมทั้งผู้ทรยศพระคริสต์ก็ถึงวาระสิ้นสุด

ดาเนียลบทที่ 12 ข้อ 1-3 ต่อจากบทที่ 11 เป็นบทสรุปของเหตุการณ์ทั้งหมดในคำพยากรณ์ของดาเนียล เกี่ยวกับยุคคนต่างชาติ และโครงการของพระเจ้าสำหรับชาวอิสราเอล ก่อนการกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ “เมื่อนั้นจะเป็นยุคของความยากลำบาก ตั้งแต่เกิดเป็นชาติมาจนถึงสมัยนั้นก็ยังไม่เคยมีลำบากเท่าใด” ปัจจุบันเราได้รับความทุกข์ยากลำบากทั่วไป เช่นในฝันแผ่นดินใหญ่แห่งประเทศจีน ประชาชนถูกจำคุกและประหารชีวิตเสียมากต่อมาก บ้างก็ถูกใช้งานเยี่ยงสัตว์เครื่องาน ประเทศอินเดียเกิดกันดารอาหาร ประชาชนในหลายเมืองต้องอดยาก และตายไปในที่สุด สมัยของฮิตเลอร์ชาวยิวถูกฆ่าตายเสียหลายล้านคน ข่าวดินไหว น้ำท่วม โรคระบาด การรบฆ่าฟัน ทำลายชีวิตคนจำนวนพัน ๆ แสน ๆ มีอยู่ทั่วไป แต่นั่นยังเป็นการทุกข์ลำบากเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเทียบกับยุคแสนเข็ญเจ็ดปีสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ ดังพระธรรมวิวรณ์ได้บรรยายไว้ว่า ในเวลานั้นมนุษย์หนึ่งในสามส่วนของโลกจะต้องเสียชีวิตเพราะความทุกข์เข็ญ ในบทนี้พระ

เจ้าได้ทรงสัญญาจะช่วยชาวอิสราเอลทุกคนให้รอด หลายคนตายไปแล้วจะฟื้นคืนชีพ บางคนจะฟื้นขึ้นสู่ถาวรชีวิต บ้างก็เข้าสู่ความอับอายชั่วคราวกับชั่วกาลปี

โปรดทราบไว้ว่า สัญญานี้พระเจ้าได้ให้แก่คนร่วมชาติของดาเนียลหรือชาวอิสราเอล แต่อย่างไรก็ตาม พระเจ้าก็ทรงสัญญาแก่คริสเตียนทุกคนในพระธรรมตอนอื่น ๆ ว่า คริสเตียนหรือคริสตจักรของพระองค์ จะไม่ต้องเข้าสู่ยุคแสนเจ็ดปี 7 ปีนี้ แต่จะทรงรับเราขึ้นไปพบกับพระองค์บนท้องฟ้า คริสเตียนที่ล่วงลับไปแล้วจะฟื้นคืนชีพ ส่วนคริสเตียนที่เป็นอยู่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงให้มีร่างที่ประกอบด้วยสง่าราศีเหมือนพระเยซูคริสต์ แล้วเราจะพบกับพระองค์ซึ่งเสด็จมารอเราอยู่บนอากาศ การเสด็จมาครั้งนี้แหละที่คริสเตียนทุกคนต้องรอคอยด้วยความระมัดระวัง เพราะพระองค์จะเสด็จมาในโมงใดยามใดไม่มีใครทราบ ผู้ที่ไม่ตื่นตัวรอคอย ในขณะนั้นจะได้รับความอับอายขายหน้ามากที่สุด และผู้ที่ยังไม่ได้กลับใจบังเกิดใหม่ ก็ต้องเข้าสู่ยุคแสนเจ็ดปีได้รับความทุกข์ทรมานอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ข้อสามกล่าวถึงคนมีสติปัญญาจะรุ่งโรจน์ดังดารา เขาจะโชติช่วงดังดวงดาวเป็นนิจันรันคร ใครเป็นผู้มีสติปัญญาและจะรุ่งโรจน์ ในข้อเดียวกันให้คำตอบว่า คือ “ผู้ที่ชักนำคนมากหลายให้กลับมาถึงความชอบธรรม” นี่เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ทุกคนที่ยินดีเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์ และชักนำให้คนอื่นมารับเชื่อพระองค์จะโดยวิธีใดก็ตาม โปรดสังเกตด้วยว่า ข้อนี้มีได้กล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า “ผู้ที่เทศนาหรือผู้ที่เป็นพยาน หรือผู้ที่แจกใบปลิว” จะรุ่งโรจน์ดังดารา แต่บอกว่า “ผู้ที่ชักนำคนมากหลายให้กลับมาถึงความชอบธรรม” ท่านอาจจะเทศนาไม่เป็น พูดไม่เก่ง ไม่มีเวลาออกไปแจกใบปลิวเป็นพยาน แต่ท่านสามารถชักนำคนอื่นมาเชื่อพระเยซูคริสต์โดยทางอ้อม เช่นอธิษฐานเพื่อชักชวนเขาไปฟังเทศน์ ถวายทรัพย์ให้แก่คริสตจักรสำหรับงานประกาศพระกิตติคุณ ให้ความสะดวกและอุดหนุนผู้รับใช้งานของพระเจ้า เป็นต้น วิธีที่ดีเลิศประการหนึ่งคือ การเป็นพยานโดยชีวิตประจำวันของท่าน ท่านคิดว่าคนอื่นอาจเห็นพระเยซูคริสต์จากชีวิตของท่านไหม? ความประพฤติของท่านเป็นที่ชักจูงใจผู้ไม่เชื่อให้รู้สึกเลื่อมใสศรัทธาในพระเยซูคริสต์ที่ท่านกำลังกราบไหว้วันมัสการอยู่หรือไม่

วันแห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว เราไม่มีเวลามากนักสำหรับทำงานให้แก่พระองค์ ทำไม่ไม่รีบฉวยเวลาขณะที่ท่านยังมีโอกาสอยู่รับใช้พระองค์ ท่านที่มีสติปัญญา มีกำลังกาย กำลังทรัพย์ พรสวรรค์พิเศษต่าง ๆ จงถวายให้แก่พระเจ้าตามกำลังและความสามารถของท่าน พระองค์สามารถใช้ทุกคนตามตำแหน่งและหน้าที่ที่เขามีอยู่ขณะนี้ อย่าปล่อยให้โอกาสอันดีนี้ผ่านพ้นไป ท่านจะต้องเสียใจมากในวันข้างหน้า

เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงนิมิตที่พระองค์ต้องการให้ดาเนียลทราบจนหมดแล้วพระองค์ทรงสั่งให้เก็บนิมิตนั้นไว้เป็นความลับ อย่าแพร่พรายให้ผู้ใดทราบจนกว่าจะถึงวาระสุดท้ายก่อนวันเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ในข้อนี้ได้ให้หมายสำคัญสองอย่างที่ทำให้เราทราบว่า ยุคใดคือยุคแห่งวาระสุดท้ายหรือยุคใกล้วันเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ คำแปลในภาษาไทยเกี่ยวกับหมายสำคัญสองอย่างนี้รู้สึกคลุมเครือมาก ในภาษาไทยบอกว่า “ดาเนียลเอ๋ย จงม้วนหนังสือและประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้ายด้วยว่าหลายคนจะไม่คงเส้นคงวา และความทุกข์จะทวีขึ้น” (ข้อ 4) แต่คำแปลในภาษาอังกฤษและภาษาอื่นฉบับมาตรฐานหลายฉบับให้คำแปลดังนี้ “ดาเนียลเอ๋ย จงม้วนหนังสือและประทับตราเก็บไว้จนถึงวาระสุดท้าย (เมื่อนั้น) การสัญจรจะคับคั่ง ความรู้จะเพิ่มขึ้น” จากคำแปลนี้ทำให้เราทราบหมายสำคัญสองประการอย่างเด่นชัดในวาระสุดท้ายคือ

หนึ่ง ในวาระสุดท้าย การสัญจรหรือการคมนาคมจะสะดวกรวดเร็วหากคนในสมัยของดาเนียลสามารถฟื้นคืนชีพขึ้นมาขณะนี้ พวกเขาจะต้องตกตะลึงพริ้งเพิดที่เห็นเครื่องบิน รถยนต์ และเรือในปัจจุบัน เพราะพวกเขาไม่คิดว่ามนุษย์อาจเดินทางได้เร็วเช่นนี้ เพียงเมื่อ 200 ปีก่อนนี้เอง ไอแซกนิวตัน นักวิทยาศาสตร์ผู้ใหญ่ของโลกคนหนึ่ง ซึ่งได้พบกฎแห่งความโน้มถ่วงของโลก ได้อ่านคำพยากรณ์ของดาเนียลตอนนี้ แล้วเขาก็กล่าวว่า “ในอนาคตข้างหน้า มนุษย์จะสามารถเดินทางได้ 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมง” ถ้าเป็นในสมัยปัจจุบัน การเดินทางด้วยความเร็ว 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงเป็นสิ่งธรรมดาเหลือเกิน แต่สำหรับคนในสมัย 200 ปีก่อน ความเร็วขนาดนี้เป็นสิ่งที่ไม่น่าเชื่อ จนแม้กระทั่งวอร์เตอร์ นักประพันธ์ที่ไม่เชื่อพระคัมภีร์ ซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยนั้นได้เขียนบทความเย้ยหยันนิวตันว่า “เจ้านิวตันผู้ปราดเปรื่อง คิดกฎแห่งการโน้มถ่วงของโลก บัดนี้ทำตัวเป็นเด็กศึกษาหนังสือที่ชื่อพระคัมภีร์” แล้วกล่าวว่า “เมื่อความรู้ของมนุษย์เพิ่มขึ้นแล้ว มนุษย์จะสามารถเดินทางด้วยความเร็ว 80 ก.ม. ต่อชั่วโมง จำเหลือเกินยังไม่มีผู้ใดอาจเดินทางด้วยความเร็วแม้เพียง 50 ก.ม. ต่อชั่วโมง และมีชีวิตอยู่ได้”

สอง ในวาระสุดท้าย ความรู้ของมนุษย์จะเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาอุประวัติศาสตร์ของโลก ซึ่งมีอายุล่วงเลยมาประมาณ 6000 ปีแล้ว ความรู้ของมนุษย์ได้ก้าวหน้าเพิ่มพูนอย่างรวดเร็วที่สุดก็เมื่อ 100 ปีหลังมานี้เอง สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ มากมายได้ถูกค้นพบและประดิษฐ์ขึ้น และกลายเป็นสิ่งธรรมดาสำหรับมนุษย์ปัจจุบัน เช่น โทรศัพท์ โทรเลข รถยนต์ รถไฟ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เครื่องกระจายเสียงหีบเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องบิน ดาวเทียม จรวด และอีกมากมายนับไม่ถ้วน ซึ่งเกิดจากการค้นคว้าของนักวิทยาศาสตร์ ยังมียุคใดอีกที่ “การสัญจรจะคับคั่ง และความรู้จะเพิ่มพูน” เท่ายุคปัจจุบัน ดาเนียลกล่าวว่า นั่นแหละคือยุคแห่งวาระสุดท้าย ท่านจะทำประการใดกับยุคสุดท้ายนี้ คำตอบอยู่ในข้อที่ 3 แล้ว คือ “ฝ่ายคนมีสติสัมปชัญญะจะรุ่งโรจน์ดังดารา ผู้ที่ชักนำคนมากมายให้กลับมาถึงความชอบธรรมจะโชติช่วงดังดวงดาวเป็นนิตย์นิรันดร์” ท่านได้กระทำให้สิ่งใดเพื่อพระเยซูคริสต์บ้าง?

(5-12) ได้ย้าอีกครึ่งหนึ่งถึงวาระสุดท้าย “หลายคนจะชำระกายและทำตนให้ขาวหมดจดและถูก
ถลุงไล่ขี้แร่ออก แต่คนชั่วจะคงทำชั่วเรื่อยไป ไม่มีคนชั่วคนใดเข้าใจได้ แต่คนมีสติสัมปชัญญะจะเข้าใจ
ได้” ท่านจัดอยู่ในชนพวกมีสติสัมปชัญญะหรือไม่ มีสองประการที่ท่านจะต้องกระทำในยุคแห่งวาระ
สุดท้ายนี้ คือ หนึ่ง “ชำระกายและทำตนให้ขาวหมดจด” (ข้อ 10) เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเสด็จ
กลับมาของพระเยซูคริสต์ จง “ถลุงไล่ขี้แร่ออก” สารภาพความผิดทุกอย่างที่ท่านมีต่อพระองค์ สอง
ท่านที่ไม่ต้องการละอายใจเมื่อพบพระเยซูคริสต์ จงช่วยเหลือดวงวิญญาณที่หลงหายให้กลับมาหา
พระองค์ตามกำลังและความสามารถที่พระเจ้าประทานให้ท่าน ท่านพร้อมแล้วที่จะพบพระเยซูคริสต์
หรือ.